

«LAIKS» IS PUBLISHED SINCE 1949 // «LAIKS» IZNĀK NO 1949. GADA

Published 48 times per year except the first week in January, the first week of May, the last week in June, the last week in December

Published weekly by: Latvian Newspaper «Laiks», Inc., 6145 SUN BLVD Apt. 203, ST PETERSBURG, FL 33715

POSTMASTER: Send address change to: «Laiks», 2787 Brinker Lane, Easton, PA 18040

E-mail: LaiksDSR@aol.com

Lasiet tīmeklī!
www.laiks.us

Volume LXXII Nr. 37 (6022)

2021. gada 2. oktobris – 8. oktobris

TATJANA
ŽAGARE-VĪTIŅA,
ALA Informācijas nozares vadītāja

“Latviešiem nav robežu!”

No 19. līdz 24. septembrim Latvijas Valsts prezidents Egils Levits atradās darba vizītē ASV, lai piedalītos ANO Ģenerālās asamblejas 76. sesijā Ņujorkā un apmeklētu Mičiganas štatu. ASV latviešu diasporai bija iespēja satikties ar prezidentu un viņa kundzi Andru Leviti Ņudžersijā, kur prezidenta delegācija viesojās latviešu skolā (par ko *Laiks* vēstīja iepriekšējā nr.), un Detroitas pusē.

23. septembra pēcpusdienā Amerikas Latviešu apvienības valdes locekļi – priekšsēdis Pēteris Blumbergs, Izglītības nozares vadītāja Elīsa Freimane, kasieri Anita Grīviņa, Revīzijas komisijas locekle Diāna Kārklīņa un Informācijas nozares vadītāja Tatjana Žagare-Vītiņa satikās uz pārrunām ar Prezidentu viesnīcā Detroitas vēsturiskajā centrā, kur bija apmetušies Latvijas delegācija. Tā bija laba iespēja stundas garumā pastāstīt par apvienības aktivitātēm un atbalstu latviešu sabiedriskajai dzīvei ASV sarežģītajā pandēmijas laikā. “Darbs, ko jūs un citi latvieši ieguldījāt Latvijas valstiskuma uzturēšanā okupācijas laikā un Latvijas politisko interešu aizstāvībā, vainagojās ar okupācijas neatzišanas politiku ASV un vēlāk ar Latvijas neatkarības atjaunošanu. Jūs vienmēr esat bijuši enerģiski un efektīvi un, daudz nevelkot garumā lietas, ķērušies pie rīcības un panākuši rezultātu.”

Pēteris Blumbergs uzsvēra, ka 2020. gada pavasarī, stājoties spēkā pandēmijas izsauktajiem ierobežojumiem, Amerikas Latviešu apvienība aktīvi reaģēja uz jauno situāciju, piedāvājot finansiālu un cita veida atbalstu latviešu diasporai ASV.

Elīsa Freimane sarunā uzsvēra, cik nozīmīgs pandēmijas laikā bija ALAs finansiālais un morālais atbalsts latviešu skolām un nometnēm, lai turpinātos latviskās izglītības process. Lielākā daļa ASV latviešu skolu patlaban jau atsākušas mācības klātienē.

Prezidents pateicās ASV latviešiem un ALAi par atbalstu Latvijas bērniem. Jau pandēmijas pirmajos mēnešos ALAs nozare Labdarība Latvijā, sadarbībā ar Latvijas Bērnu fondu un laikrakstu *Laiks* operatīvi

noorganizēja līdzekļu vākšanas akciju un palīdzēja sagādāt datorus attālinātām mācībām. E. Levits informēja valdi arī par viņa rosināto sadarbības memorandu “Dators katram bērnam”.

Īpašs bija ALA kasieres un Kalamazū draudzes priekšnieces Anitas Grīviņas stāsts par atjaunoto Kalamazū baznīcu, kas pirms diviem gadiem tika nopostīta ugunsgrēkā.

Pēc sarunas ar valdi Latvijas viesus, ko pavadīja Latvijas vēstnieks ASV Māris Selga un viņa kundze Marika, uz svinīgām vakariņām draudzes sabiedriskā centrā gaidīja Detroitas puses latvieši. Pieņemšanu rīkoja Latviešu apvienības Detroitā valde (priekšsēde Līga Jēkabsons) un Latvijas goda konsuls Mičiganā Andris Lācis.

Uzrunā tautiešiem Valsts prezidents uzsvēra, cik nozīmīga bija ASV īstenotā Latvijas okupācijas neatzišanas politika. E. Levits pateicās Amerikas latviešiem par darbu Latvijas valstiskuma uzturēšanā okupācijas laikā un Latvijas politisko

Prezidents ar detroitiešu jauno paaudzi

jebkurai valstij ir robežas,” savā uzrunā Detroitas latviešu sabiedrībai teica prezidents. “Bet latviešiem nav robežu, latvieši ir visā pasaulē, līdz ar to latvieši ir globāli.”

Ikvienam klātesošajam bija iespēja nogotografēties kopā ar Prezidentu, un nevajadzēja lietot mobilo telefonu kameras, jo Valsts kancelejas fotogrāfs Ilmārs Znotiņš iemūžināja ik-

Vitmeri (*Gretchen Whitmer*) un apmeklēja Mičiganas Nacionālo gvardi (MNG). Prezidents pateicās gvardes cilvēkiem par ilgstošo un uzticamo sadarbību starp MNG un Latvijas Nacionāliem bruņotajiem spēkiem. Pie MNG memoriālās sienas E. Levits godināja kritušos karavīrus, kuŗu vidū ir arī divi latvieši – seržants Volde-mārs Anševics un dižkareivis

Prezidents E. Levits ar ALA valdi. No kreisās: D. Kārklīņa; E. Freimane; E. Levits; P. Blumbergs; T. Žagare-Vītiņa; A. Grīviņa

interesu aizstāvībā: “Jūs vienmēr esat bijuši enerģiski un efektīvi,” uzrunā teica prezidents. “Jūs esat ne vien palīdzējuši latvietības uzturēšanā, bet arī nesavtīgi snieguši atbalstu Latvijai.” E. Levits: “Latvijai, kā

vienu, kuŗš izteica vēlmi iegūt savā īpašumā vēsturisku kopbildi ar Latvijas augstāko amatpersonu.

Piektdien, 24. septembrī, prezidents Lansingā tikās ar Mičiganas gubernatori Grečenu

Andrejs Merkuševs.

Jāpiebilst, ka gubernatores ģimenes saites ir saistītas ar Latviju, un G. Vitmere sirsnīgā sarunā pieminēja latviešu kopienu ASV un izrādīja patiesu interesi ierasties Latvijā.

Kā tikt pie
ES Covid-19
sertifikāta
Latvijā?

3. lpp.

Trimdas archīvu
mājupceļš.
Armanda Birkena
piederze

4. lpp.

Edmunds Mednis
tuvplānā

5. un 6. lpp.

Top izgaismots
Brīvības
piemineklis

12. lpp.

Stāsta
Egons Eversons
no Austrālijas

13. un 14. lpp.

Klāt filma
“Emīlija. Latvijas
preses karaliene.”

15. lpp.

Sporta
jaunumi

17. un 20. lpp.

Latvian newspaper
LAIKS

Frequency: WKLY EXC 1ST WK - JAN, 1ST WK - MAY,
LAST WK - JUN; LAST WK - DEC

Latviešu nedēļas laikraksts

Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Abonēšanas maksa ASV dolaros:
3 mēn. US \$ 50.00
6 mēn. US \$ 100.00

Redakcija Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, Latvija.
Tālr.: +371 67326761, fakss: +371 67326784
e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.us

Redaktore: Ligita Kovtuna
mob. tālr.: +371 29439423. e-pasts: ligita@laiks.us

Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM, kas iesniegti LATVIJĀ, maksājumi notiek EURO.

Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saīsinātus.

Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai iniciāļiem
parakstītajos rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli
par pašu jautājumu var arī nesaskanēt.

Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklāmdevējs.

Sarīkojumu un dievkalpojumu ziņas sūtīt Inesei Zaķis
e-pasts: rigaven@aol.com

Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM, kas iesniegti ASV, maksājumi notiek ASV dolaros.

Sēru sludinājumus un adrešu maiņas sūtiet pēc adreses

2787 Brinker Lane, Easton, PA 18040

e-pasts: LaiksDSR@aol.com

Ja vēlaties saņemt vairāk informācijas par avīzi,
lūdzu, zvaniet LAIKA ASV tālr.: 727 385-4256

LAIKS

2787 Brinker Lane, Easton, PA 18040
laikdsr@aol.com
www.laiks.us

Lūdzu, maksāt ASV dolaros uz «Laiks» Inc. vārda
Abonējiet laikrakstu LAIKS, neizejot no mājām – lietojiet
www.laiks.us!

«LAIKA» abonements maksā: ..... 3 mēnešiem ASV \$50.00
6 mēnešiem ASV \$100.00

FLORIDAS IEDZĪVOTĀJU IEVĒRĪBAI! Lūdzu pievienojiet
7% Floridas nodokli par laikraksta abonēšanu!

Laiks pa gaisa pastu Amerikā ..... 3 mēneši \$69.00
6 mēneši \$138.00
Laiks pa gaisa pastu Latvijā ..... 3 mēneši \$69.00
6 mēneši \$138.00
Laiks pa gaisa pastu Kanadā ..... 3 mēneši \$75.00
6 mēneši \$150.00
Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs 3 mēneši \$93.00
6 mēneši \$186.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtīt tikai pa gaisa pastu.

Uzvārds, vārds: _____

Adrese: _____

zip: _____

Ceļā pie Jums *Laika* Mākslas kalendārs 2022! Šogad – "Jugendstils Rīgā un Liepājā"

Pasūtīniet un dāviniet saviem draugiem, bērniem,
mazbērniem! Šogad attēlu anotācijas arī angļu valodā.

Kalendāra
tapšanu
atbalstījusi

LATVIJAS UNIVERSITĀTES
FONDS

Kalendārus var iegādāties par USD 22,- plūs pasta izdevumi,
rakstot čeku Latvian Newspaper *Laiks*
2787 Brinker Lane, Easton, PA 18040

2022. gada kalendārs: ..... gab. US \$22.00.....

Piesūtīšana: ASV – par pirmo US \$3.00
Par katru nākamo uz to pašu adresi US \$2.00

Ārpus ASV – par katru US \$4.00. Par katru nākamo – US \$3.00. (NB! Maksa ASV dolaros)

Kopā..... US \$.....

Vārds, uzvārds .....

Adrese .....

Tālr.: ..... E-pasts .....

Iespēja noformēt Latvijas Republikas pasi un/vai personas apliecību Čikāgā 2021. gada 22. un 23. oktobrī

Latvijas Republikas vēstniecība ASV izziņo pārvietojamās pasu stacijas izbraukumu **2021. gada 22. oktobrī un 23. oktobrī, Čikāgā.**

Aicinām ikvienu noformēt arī personas apliecību (eID karti), jo no 2023.gada 1.janvāra personas apliecība būs obligāts personu apliecinošs dokuments Latvijas pilsonim vai nepilsonim, kuŗš sasniedzis 15 gadu vecumu. Ar eID, kuŗā iekļauts un aktivizēts autentifikācijas sertifikāts, Jūs varat apliecināt savu identitāti attālināti – elektroniskā vidē. eID karte sniedz iespēju pieteikt un saņemt pakalpojumus por-

tālā www.latvija.lv, (piemēram, atkārtotas dzimšanas vai laulības apliecības izprasīšana, izziņu pieprasīšana, veikt notariālas darbības attālināti). eID, kuŗā iekļauts un aktivizēts kvalificēts elektroniskā paraksta sertifikāts, Jūs varat elektroniski dokumentiem pievienot savu elektronisko parakstu, kas ir ekvivalents tradicionālajam ar roku parakstītam dokumentam.

Dokumentu noformēšanas norises vietas:

Piektdien, 22.oktobrī ALA Kongresa norises vietā: *W Chicago-Lakeshore viesnīcā, 644 N Lake Shore Dr, Chicago, IL 60611*

Sestdien, 23.oktobrī Čikāgas Ciānas draudzes telpās: *6551 W. Montrose Ave., Chicago, IL 60634.*

Pieteikšanās **līdz 11. oktobrim.**

Informācija par pieteikšanos pasēs un/vai personas apliecības (eID karte) noformēšanai ir pieejama vēstniecības mājaslapā sadaļā Konsulārā informācija – Konsulārie pakalpojumi – Informācija par pārvietojamo pasu darbstaciju: <https://www2.mfa.gov.lv/usa/konsulara-informacija/informacija-par-parvietojamu-pasu-darbstaciju>

Latvijas vēstniecības ASV Konsulārā nodaļa
E-pasts: consulate.usa@mfa.gov.lv

Nedēļas teikums

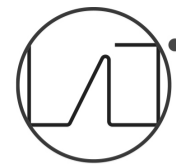
“Pētījuma fakti jau tagad izskaidro to, ka Latvijā ļoti daudzi neredz nedz to, ka Latvijas drošībai Krievija ir bīstams kaimiņš, nedz saprot, ka pašiecelto “tautas vadoņu” aicinājumi “gāzt režīmu” un draudzēties ar Krieviju apdraud gan valsti, gan viņus pašus.”

Žurnāliste Sallija Benfelde

Nedēļas gudriba

“... lieliskas īpašības: izpildīt apsolīto, nenokavēt norunāto un laikā atvadīties.”

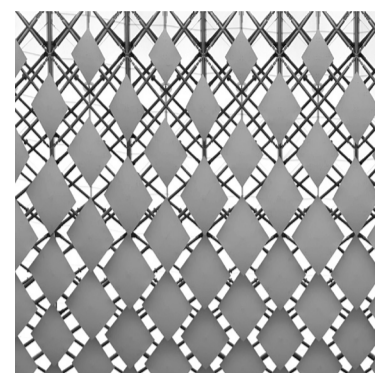
Aktrise Anta Klints

THE POWER OF VULNERABILITY

ARCHITECTURE OF RENOVATIONS IN LATVIA

EXHIBITION

Mežaparka lielās estrādes rekonstrukcija | Mailītis A.I.I.M. and Arhitekta J. Pogas birojs | foto: Ansis Starks

Izstāde apskatāma

No trešdienas, 6. oktobra līdz piektdienai, 15. oktobrim katru dienu no 10.00 līdz 18.00

Aizvērts: sestdien, 9. oktobrī
Izstādes apskate kuratoru vadībā: svētdien, 10. oktobrī plkst. 11.00

Vieta:
Estonian House
243 East 34th Street,
New York, NY 10016

DACE
APERĀNE

“Tautumeitu” Ziemeļamerikas virtuālais koncerts un sarunas

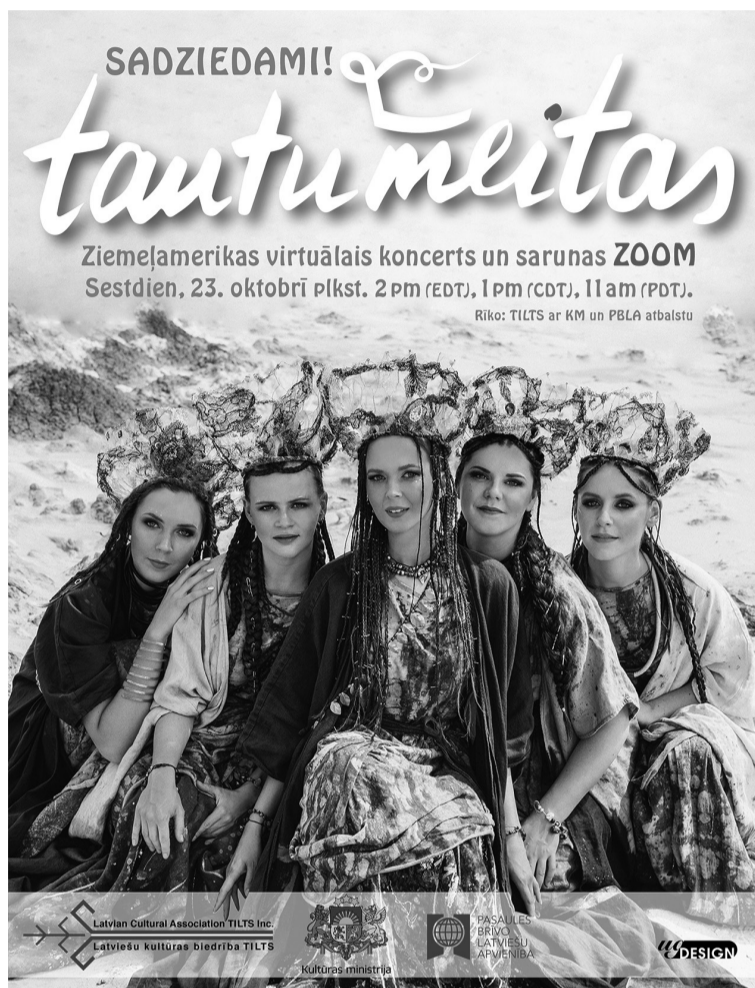
Latviešu kultūras biedrība TILTS priecājas izziņot **SA-DZIEDAMI** – grupas “Tautumeitas” Ziemeļamerikas virtuālo koncertu un Zoom sarunas, sestdien 23. oktobrī plkst. 2:00 pm (EDT), 1:00 pm (CDT), 11:00 am (PDT). Visas paaudzes ir laipni aicinātas! Koncertu rīko TILTS ar Latvijas Kultūras ministrijas un Pasaules brīvo latviešu apvienības atbalstu. Pēckoncerta sarunas vadīs TILTS Folkloras nozares vadītāja Tija Kārkle un dziedātāja, TILTS valdes locekle Laila Medne. Koncertu varēs noskatīties ALA 70 gadu jubilejas kongresa, kā arī “Tērvetes virtuālās 3x3 noņemnes” laikā. Zoom saite tiks izziņota oktobra sākumā TILTS feisbuka lapā @TiltsAssociation un mājaslapā www.tilts.org; sīkāka informācija, rakstot: daperans@tilts.org.

Latviešu skolas ASV un Kanādā ir arī aicinātas noskatīties koncertu, kas iesāksies ar “Tautumeitu” populāro dziesmu “Sadziedami”. Tani laikā skolas bērni un visi skatītāji varēs dziedāt līdz piedziedājuma daļā. Latviešu skolas Bostonā, Ņujorkā un Ņūdžersijā ir jau izteikušas gatavību piedalīties; citas skolas var pieteikties, rakstot: daperans@tilts.org.

Etnomūzikas grupa “Tautumeitas” izveidojās 2015. gadā. Tās sastāvā ir piecas aizrautīgas dziedātājas un instrumentālistes – Asnate Rancāne (balss, vijole), Laura Marta Līcīte (balss, perkusijas), Aurēlija Rancāne (balss, bungas), Ilona Dzērve (balss, akordeons) un Laura Liepiņa (balss, perkusijas). Koncerta laikā “Tautumeitas” priekšnesumu papildinās instrumentālisti Staņislavs Judins, Mārtiņš Miļevskis un Elvis Lintiņš.

Grupa “Tautumeitas” sākās ar tradicionālās mūzikas dziedāšanu, mēģinot pietuvoties un atdarināt teicējas. Taču – jo vairāk pietuvojās dziesmām, jo tuvāk dziesmas nāca pie “Tautumeitām”, līdz kamēr šķita dabiski tās apvienot ar visu pārējo, ko šajā pasaulē viņas ir dzirdējušas un sajutušas kā savu.

Etnomūzikas grupas “Tautumeitas” CD un video ierakstus klausās visā pasaulē: pašreiz “Tautumeitas” YouTube kanalam pieslēdzas 63 000 skatītāju un Spotify platformā vairāk nekā 16 000 klausītāju. Tuvāka informācija: www.tautumeitas.lv. Uz tikšanos “Tautumeitas” Ziemeļamerikas virtuālā koncertā un sarunās!

Kā tikt pie ES Covid-19 sertifikāta – soli pa solim

JĀNIS BOLIS,
jurists, rakstnieks,
ceļotājs

Mūsu laikraksta iepriekšējā numurā publicētais Jāņa Boļa raksts par viņa pieredzi, lai saņemtu Covid-19 Eiropas Savienības sertifikātu Latvijā, ir izraisījis plašu rezonanci un, kā nojaušam, kļuvis par visvairāk apspriesto publikāciju.

Jāņa un Valdas pūliņi sekmējās ar panākumiem, abi braši apmeklēja kultūras notikumus, draugus, nule atgriezās no trīs dienu ceļojuma pa Latgali. Ar publikāciju šai numurā Jānis vēlas palīdzēt citiem ar pavisam konkrētu informāciju un ir apkopojis savu pieredzi. Un aicina nezaudēt dūšu, bet darboties!

Red.

Kā jau rakstīju, lai ārvalsts tūrists šodien pilnīgi baudītu Latviju – iekļūtu teātros, koncertos un restorānos, ir vajadzīgs ES digitālais Covid-19 sertifikāts. Bez tā tev atliek vien staigāt pa ielām un baudīt Latvijas lietaino rudentiņu vai tupēt dzīvokli vai viesnīcas istabā un lasīt *Laiku*. Bet sertifikāta iegūšana prasa laiku, piepūli un pacietību.

Process sākas ar iesniegumu

par ārpus Eiropas valstīm veikta vakcinēšanas fakta atzīšanu, ko iesniedz kopā ar pasi un vakcinācijas dokumentu. Tas jānodod (jānosūta) Nacionālajam veselības dienestam (NVD). (Paraugu skat. mūsu laikraksta iepriekšējo nr.). **NVD atrodas Rīgā, Cēsu ielā 31.** NVD iesniegumu pārbauda un apstiprina vai noraida. Ja iesniegums tiek apstiprināts, tas tiek sūtīts uz **Valsts asinsdonoru centru, kur veic vakcinācijas fakta reģistrēšanu Latvijas e-veselības sistēmā.** Visam tam esot jānotiek 30 dienu laikā.

Tad jāgaida un katru dienu cītīgi jāpēta tīmeklī <https://covid19sertifikats.lv>.

Lai apskatītu savu digitālo Covid-19 sertifikātu, nepieciešams:

1. Tīmekļvietnē www.covid-19sertifikats.lv nospieš pogu “Apskatīt savus sertifikātus”.

2. Autentificēties ar kādu no drošas piekļuves līdzekļiem (internetbanka, eID karte, mobile ID).

3. Sistēmā pieprasīt savus sertifikātus, tad tos apskatīt vai saglabāt (datorā, viedierīcē).

Protams, lai visu to paveiktu, tev ir ceļojumā jāņem līdzī dators un drukātājs. Bet ja tiešām neesi tā sagatavojies, nebēdāties! **Piecos Rīgas pilsētas**

Apkaimju iedzīvotāju centros: Brīvības ielā 49/53, Ieriķu ielā 43, Daugavpils ielā 31, Eduarda Smiļģa ielā 46 un Gobas ielā 6a sertifikātu var izdrukāt.

Pirms došanās uz kādu no Apkaimju iedzīvotāju centriem nepieciešams iepriekš pieteikties pa tālruni 80000800 darba dienās no plkst. 8.00 līdz 18.00, kā arī rakstot uz e-pastu: aic@riga.lv. Tur jāierodas precīzi laikā. Ja būsi pa ātru, tev būs jāgaida, ja pa vēlu – sūtīs mājās. Pirms sertifikāta drukāšanas jāparaksta pilnvara, ka tu autorizē sertifikāta izsniegšanu un drukāšanu.

Tātad – pavisam vienkārši, vai ne? Tikai jāzina! Tev laipni palīdzēs darbinieki, pie kuriem būsi ieradies vai piezvanījis pa tālruni.

Ar sertifikātu kabatā es tūdaļ steigšus uz kafē *Osiris*, lai tur priecīgi un – legāli iekštelpās baudītu viņu garšīgo ēdienu.

Osirisā es jūtos kā mājās. Kopš 1995. gada es tur vienmēr esmu iegriezies, un visā šai laikā tur nekas nav mainījies. Tā ir īsta Rīgas ikona! Mani apkalpo tā pati šarmantā Diāna, kas gan mani ar smaidu un sirsniņu aizraidīja pirms pāris dienām – jo man nebija sertifikāta...

ARMANDS
BIRKENS,
Čikāgā

Grāmata latviešu valodā – vai tev tā ir svarīga? Kāda tai ir vērtība? Zinu, ka ir tautieši, kuŗi grāmatas ir vienkārši izmetuši. Bet ir arī citi, kas cenšas tās saglabāt. Galvenokārt tās ir grāmatas, kuŗas mantotas no vecākiem, radiem vai draugiem. Vecākās paaudzes novērtēja grāmatas citādi nekā jaunākās paaudzes. Nekādā gadījumā nevar teikt, ka šodien vairs nav latviešu, kas novērtē grāmatas, bet, liekas, tās

gāja Mūžībā, un grāmatu plauktu saturs nonāca manās rokās.

Atcerējos, mātes stāstīto, ka plauktā stāv sena grāmata, latviešu valodā tulkota „Robinsons Kruhziņš” (*Robinson Crusoe*), autors – angļu rakstnieks Daniels Defo (*Daniel Defoe*), izdota Londonā, 1719. gadā. Grāmata, kas manā plauktā, izdota 1901. gadā, Rīgā. Grāmata izceļas ar to, ka tās lappuses rotā burvīgi krāsu zīmējumi, gleznas minia-

un parakstiem, sākot no 1940. līdz 1970. gadiem. Pēc tuvākas pētišanas noskaidrojām, ka tā ir Hermaņa un Mildas Kreiceru viesu grāmata. Hermanis Kreicers bija pirmais Čikāgas latviešu skolas pārzinis, kad to dibināja 50. gados. Hermanis bija mans skolotājs. Hermanis bija rakstnieks, vēsturnieks, pedagogs, un, man likās, – viens no gudrākajiem cilvēkiem, kādu pazīstu. Viesu grāmatā atradās

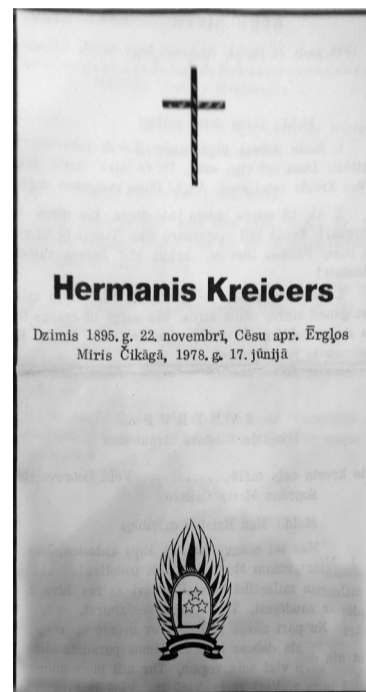
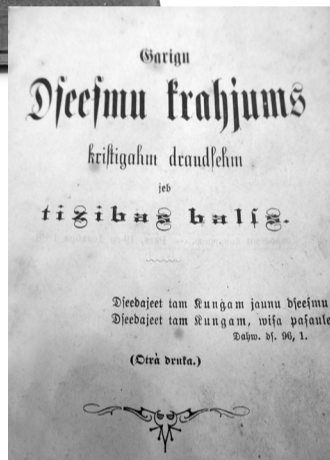
visdažādākie ieraksti – no aktieriem, mūziķiem, gleznotājiem, rakstniekiem, sabiedrībā ievērojamiem cilvēkiem un arī vienkārši draugiem. Vairākiem parakstiem klāt bija arī skaisti, interesanti zīmējumi. Šāda grāmata, protams, pasaulē ir tikai viena, tas vēsturisks ieskaits daudzu cilvēku dzīvē un darbībā. Grāmata ceļoja Kreiceru pārim līdz no Latvijas uz Vācijas bēgļu nometni, tad līdz Čikāgai, kur viņi abi dzīvoja līdz mūža

beigām. Šo grāmatu nolēmām noziedot LNB, un es to aizvedu. Skatot grāmatu, redzēju daudzu pazīstamu cilvēku parakstus. Diemžēl, vairsums ir jau Viņšaulē, un šai saulē nav vairs daudzi palikuši, kas viņus atceras. Grāmatas lapas visas nofotografējām, un mēs abi ar ČLB priekšnieci Daci Ņezberi aprakstīsim tās personas, kuŗas pazinām. Aprakstu nogādāsim LNB. Te satiekam vairākus slavenus cilvēkus, tostarp – Ādolfs Kaktiņš un Voldemārs Dobrovoļskis (J. Vītola students, komponists, klaviernieks un pedagogs). Vēsturisks, vienreizējs ieskaits dzīvē Latvijā, Vācijā un Čikāgā.

Mājās atradu arī vairākas senas pastkartes jeb skatukarītes. Dažas aizvedu uz LNB – arī tās ieinteresēja.

Rīgā tikos ar LNB darbinieci, kuŗa visu pierakstīja un precīzi reģistrēja. Atvadoties jutos saldserīgi. Sērīgi, jo grāmatas vairs nav ar mani, bet saldi, jo zinu, ka šī vēsture ir drošās rokās, vietā, kur strādā profesionāli cilvēki, ar zināšanām, kā saglabāt vēstures liecības. Ir ļoti laba sajūta, kad esi palīdzējis saglabāt vēsturi!

Vai arī jums ir kāda sena, vērtīga, unikāla vai vienkārši interesanta grāmata vai kādi dokumenti? Amerikā ir grupiņa tautiešu, kuŗiem rūp vēstures saglabāšana. Mums ČLB ik pa laikam kāds prasa, kur lai liek grāmatas vai citus senus materiālus. Varat, protams, arī paši sazināties ar LNB! ČLB ir sūtījusi daudzas grāmatas uz Latviju – galvenais, lai tās neizsviež laukā! Sūtīšana nav lēta. Ja gribat atbalstīt mūs, sazinieties ar Daci Ņezberi. Attiecībā uz grāmatu saglabāšanu arī sazinieties ar Daci! Viņas e-pasts ir itsdace@gmail.com. Var arī aizrakstīt Mairai Bundžai: maira.bundza@wmich.edu. Var arī rakstīt man: Armands5@aol.com. Kopā gādāsim, lai mūsu tautas vēsture un bagātība nenonāk atkritumu kaudzēs!

Kreicera bēru lapa, kura bija kopā ar viņa viesu grāmatu

pirkt, lasīt un taupīt bija nopietna nodarbošanās tām paaudzēm, kuŗas bija pieaugušas trimdas sākuma gados. Mani vecāki bija šajā grupā. Mājās plaukti pilni ar visdažādākām grāmatām. Atceros, ka, bērns būdams, es ik pa laikam tās apskatīju, pašķirstīju un kādreiz arī izlasīju. Biju iemīlējis vienā Ilzē, un, mīlestības apburts, no plaukta nocēlu Anšlava Eglīša „Ilze”. Izlasīju – patika. Ļoti! Sajūsmā izlasīju Anšlava „Vai te var dabūt alu?” un „Bezkaunīgie veci”. Man ar Ilzi, romance diemžēl pārtūka....

Mans tēvs un mana māte aiz-

tūrā. Kopumā visa grāmata ir skaists, vērtīgs mākslas darbs. Ko man tagad darīt? Saprātu, ka grāmata nedrīkst palikt manās rokās vien. Biju jau agrāk saticis Latvijas Nacionālās bibliotēkas direktoru Andri Vilku. Sazinājos, un viņš skaidri pateica, ko man darīt, – lai grāmatu noziedoju!

Nolēmu noziedot arī „Garīgu dziesmu krājumu”, grāmatu, kas izdota Liepājā, 1889. gadā.

Čikāgas latviešu biedrības (ČLB) namā pirms dažiem gadiem atradām vienu grāmatu, kuŗu sākumā nevarējām saprast. Grāmata cietā sējumā ar audekla vākiem bija pilna ar ierakstiem

LNB darbiniece

LAIKA GRĀMATA

Trimdas
arhīvu
māju pceļš

Sastādīja Māris Brancis
Redaktore Ligita Kovtuna

Cena 20,- USD

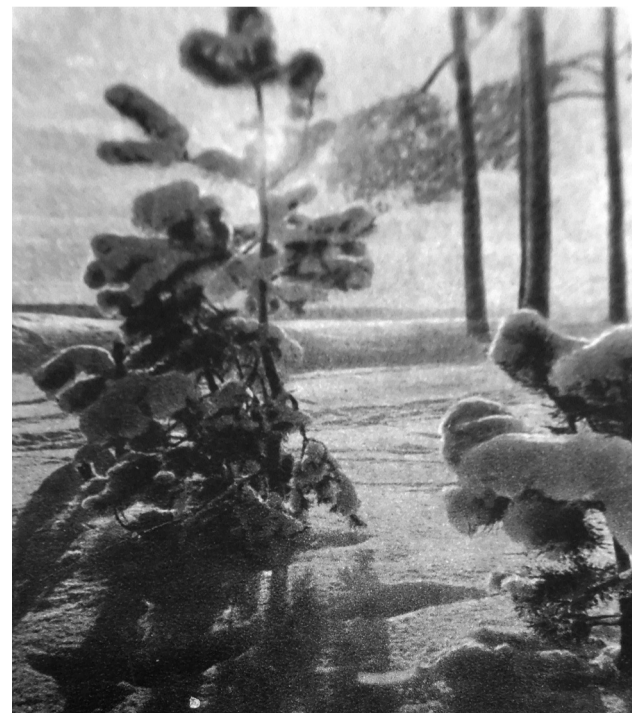
Grāmatas izdošanu atbalsta

KAF Amerikas Latviešu
apvienības
Kultūras fonds

PALĪGS UN ROSINĀTĀJS
VĒSTURES LIECĪBU SAGLABĀŠANĀ

No pastkartīšu kolekcijas

Grāmatas Jums piesūtīs pa pastu
(t.sk. pasta izdevumi).
Rakstiet Inesei Zaķis 6051A Sun Blvd #604,
St. Petersburg, Florida 33715

DAIGA
MAZVĒRSĪTE

Latvijā ir drēgna pēcpusdiena, bet Milvkos spīd saule, kad zvanu **Edmundam Mednim** ne tikai sveikt viņu pilsētas kapelas *Bumerangs* 35. jubilejā, bet arī aprunāties par dzīvi un mūziku. *Bumerangs* šoreiz nekādu greznu svinēšanu nerīkoja, zīmīgo gadskārtu vasarā atzīmēja ar priekšnesumu Madonas festivālā *Zelta šļāģeris*, kur tika pieteikti kā dzīva leģenda. Vents Armands Krauklis, Aivars Trēziņš un Juris Skrajāns tagad koncertē trijātā, jo Edmunds vairāk nekā 20 gadus dzīvo aiz okeāna. Uz savu mūzikālo pagātņi raugās bez sentimenta, taču nākotnē šajā ziņā neskaidra – esot bail ķerties pie dziesmu sacerēšanas, jo tā var kļūt par traucēkli sabalansētajai ikdienai.

Pilsētas kapelas *Bumerangs* rašanās iemesls bija samērā prozaisks: Valkas puses mūziķis Vents Armands Krauklis 80. gadu vidū bija uzņēmies vadīt lauku kapelu Kārķos, un tai gandrīz katru nedēļas nogali bija jāspēlē kādās kāzās. Pienāca kārtā kāzu svinībām 1986. gada 9. augustā ar klātiem galdiem un dejām Omuļos – visi kolēģi toreiz atteica, bet Krauklis negribēja spēlēt kāzās viens pats, kā bija gadījies iepriekš. Bija jāsežās pie telefona un jāuzmeklē Valkas mūziķi – viņu vidū arī Venta skolasbiedrs Cēsu mūzikas vidusskolā Edmunds Mednis, un bez kādas mēģināšanas kāziniekiem tika celtas priekšā visas populārās dziesmas, arī mūžzaļie latviešu šļāģeri. Izrādījās, ka puīši kopā var gan trīsbalsīgi dziedāt, gan spēlēt, un pēc omulīgajām kāzām, pieaicinot basģitāristu Andri Mekšu, tapa grupa. Nosaukums *Bumerangs* prātā nāca ar laiku – vecie labie latviešu šļāģeri mūziķu izpratnē bija sava veida bumerangs, kas tobrīd atgriezās pie saviem saimniekiem – latviešiem. Un lai repertuārs atšķirtos no pārējām kapelām, akordeonists Trēziņš pārskatīja vecās plates, klarnetists Krauklis gādāja par joku daļu, bet bundzinieks Mednis sameklēja interesantas tautasdziesmas. Viņam patika atklāt nezināmas daļas, kuŗas cilvēkiem būtu interesanti klausīties. Tagad zēl, ka toreizējā biežā grāmata palika Latvijā, tur bija savākti mazi tautasdziesmu fragmenti, kuŗas Mednis lipināja kopā. Tapa daudz jauku melodiju, kas kuplināja *Bumeranga* repertuāru. Jo sevišķi daudz tautasdziesmu valcēnieši ņēma līdzī braucienā pie Baškīrijas latviešiem 1987. gadā. Kopā ar tautas deju ansambli viņi bija pirmie, kas apciemoja šo latviešu koloniju. Pēc tam Rīgas televīzijā tapa raidījums par šo braucieni, kuŗā *Bumerangs* atskaņoja dažas dziesmas. Tas kļuva par lielu notikumu un izraisīja pilsētas kapelas milzu popularitātes lavīnu. Uz televīziju plūda vēstules ar lūgumu parādīt Valkas mūziķu priekšnesumus atkal un atkal – nu

viņi bija bieži viesi galvaspilsētā. Nākamajā gadā *Bumerangs* kopā ar Valmieras deju kopu *Gauja* devās mēnesi garā tūrē pa Kanadu un ASV – Edmundam vēl ne sapņos nerādījās, ka viņš reiz kļūs par amerikāni.

Amerikas vāveres.”

Jautāts par savu tagadējo nodarbošanos, kādreiz slave-nais mūziķis atbild, ka uzlabo cilvēku dzīvi: „Ir visādi profesori, un ne tikai, kuŗiem kaut kas jāsalabo, jāpalīdz ar saim-

Edmunds ar Sandru

Taču, kas zina, varbūt kāda priekšnojauta bija, jo tolaik miegā pa sapņiem viņš lidoja. Vakaros pat bija bailes iet gulēt, jo zināja, ka atkal būs jāceļas gaisā, taču sajūta, planējot virs koku galotnēm, bijusi lieliska. „Mums tagad naktī tāda temperatūra, kā jums pa dienu. Milvkos vasara ir gaŗāka, septembra beigās uzņāk pirmais vēsums, bet tad ap manu dzimšanas dienu oktobrī vienmēr ir atvasara ar plūs 25 grādiem.” Edmunds ar sievu Sandru, *Viskonsinas latviešu kredītsabiedrības galveno grāmatvedi*, dzīvo dvīņu mājas vienā pusē, taču šejienes latviešiem pierastā dārziņa nav, tikai mauriņš, par kuŗu jā rūpējas. Raizes Mednim sagādā aktīvās vāveres, kas rokas pa zemi un dara citas blēņas: „Nāk rudens, viņas ielīda mūsu mašīnas motora pārsegā, kur ir siltāk, un sagrauza vadus – tā ir liela skāde. Viņas ir jātriec prom, tās jau nav rudās, smukās Latvijas vāveres, bet lielās, mežonīgās

nieciskām lietām. Gadās arī cilvēki, kam daudz naudas un viņi paši negrib neko darīt, tad es to izdaru.” Edmundam pamatā zvana kungī, kas rūpējas par mājas lietām, un klientu tik daudz, ka jauni nav jāmeklē – tie uzrodas paši ar pažiņu ieteikumu: „Pirms desmit gadiem klienti bija jāmeklē. Šobrīd esmu baigi aizņemts, pat negribētos tik daudz strādāt, jo sieva jau sen lūdz pārbūvēt vannas istabu.” Mednim ir labi zināms vecais sakāmvārds par kurpnieku bez kurpēm, un tagad viņš arī ir mūziķis bez mūzikas – nekādi koncerti neno-tiek, Ēriks Kīns, ar kuŗu Edmunds radīja tik spilgtu albumu *Lidojums* (2007), pārcēlies uz Kaliforniju, kur rosās liela daļa mūzikālo latviešu. Iepriekš abi dzīvoja stundas brauciena attālumā, šad tad uzpēlēja kopā ansambli *Adam Zahl*, kur Edmunds atsvaidzināja savas bundzinieka prasmes.

„Jau bērnībā gribēju sist bun-

Lidojis sapņos un īstenībā

gas, patika mūzika, patika dziedāt. Pavisam maziņš sēdēju virtuvē un kaut ko dūngoju, vecākais brālis prasīja, – ko es dziedu? Nu, kaut kādu dziesmu, bet viņš dusmīgi uzbrēca – tādas nav! Laikam kaut ko no matiem pats biju izvilcis. Pats īsti nesaprotu, kā tas mans mūzikas ceļš iegrozījies.” Mamma un tēta Edmundam vairs nav, arī vecākā brāļa, otrs dzīvo Valmierā – nu jau trīs gadus nav sanācis satīties aci pret aci, apstaigāt pilsētu, kur aizvadīti skolas gadi. „Esmu dzimis Baltinavā, tad pārcēlāmies uz Valmieru, mamma bija grāmatvede kolhozā Kaugurmuižā, tēvs – ugunsdrošības inspektors. Viņi abi dziedāja kori, tēvs spēlēja akordeonu. Kad ciemos atbrauca viņa brālis un atnāca vēl viens onkolis, tad rāva vaļā trijātā – tur bija, ko klausīties! Gāja vaļā visādas dziesmas – tas bija ļoti paliekošs iespaids.” Taču mūzikas skolā Edmundam nepatika, jo bija

nāca palēnām – nav jau nekāda izcilā balss. Vienmēr jau var kaut ko darīt, lai uzlabotu. Bet tagad laikam par vēlu.”

Bumeranga slavas laikā, protams, dziedāšanas nodarbības Mednim nebija ne prātā. Piemēram, 1988. gadā Valkas kapela nospēlējusi 322 koncertus! Tik liela piekrišana bija arī tadēļ, ka *Bumerangs* bija pirmie, kas dziedāja latviešu leģionāru dziesmas, tāpat Alfrēda Vintera jaukos šļāģerus un citas *Bellaccord Electro* skaņuplatēs saklausītās melodijas. Skaidrs, ka viens no „kroņa numuriem” bija *Vilciens no Rīgas uz Valku*, ko dziedāja Trēziņš. Viņa pielūdzēju pulkā bija daudz skolotāju, kamēr uz Edmundu acis meta visas gados jaunākās meitenes.

Ar laiku visi *Bumeranga* dalībnieki sāka komponēt. Arī Mednis, viņa lielie grāvji bija dziesmas *Deju zālē*, *Preī*, protams, *Klaidonis* un citas ar paša vārdiem. Tagad mūziķis savu datoru vairs neieslēdz. „Ja sāksu kaut ko gudrot, komponēt, tad tur pavadišu visu nakti, bet man otrā dienā jāiet uz darbu. Tā nu tas viss stāv un gaida. Man kaimiņos dzīvo Ernests Brusubārdis II, viņa tēvs vadīja kori *Dzimtene*. Un manam kaimiņam ir vairāki dēļi, ir arī Ernests Brusubārdis III, liekas, ka jau ir Brusubārdis IV un V. Ernests arī ir mans klients, rakstīja mūziku savā mājā teātrim Milvkos, viņam ir studija, bija orķestris vai grupa, kuŗā dēļ spēlēja, aicināja mani arī. Mudināja vismaz ieslēgt datoru, bet nē, labāk ne... Atceros, kā ņēmos ar Ēriku, caurām naktīm domā-dams un meklēdams. Un lai kaut kas iznāktu, ir jātrenējas. Lai kaut ko sacerētu, ir jāeksperimentē, jāpačakarējas.” Mednis atcerējās, kā, sākot komponēt, dziesmas bija jāved uz Rīgu, kur Tautas mākslas namā darbojās īpaši konsultanti, kas vērtēja jaundarbus. Bija jāspēlē savas dziesmas viņiem priekšā, tad uzrakstītajām notīm uzspieda zīmogu – nu viss bija, kā nākas, drīkstēja dziedāt koncertā. Reiz *Bumeranga* laikā Edmunds sacerēja tādu dziesmu, kuŗas skaņējumu nevarēja iztēloties bez akustiskās ģitāras. Neko darīt, bija pašam jāiemācās spēlēt. „Mācīšanās un trenēšanās kaut ko dod. Kad mācījos Cēsīs, tur mācījās arī tenors Guntars Ruņģis. Nu, nebija viņam nekādas balss, pat smējāmie par viņa vingrinājumiem. Tagad man patīk, viņš ir foršs dziedātājs, pie mums bija *Trīs tenori* ar koncertu atbraukuši, viņš dziedāja vislabāk.”

Ar sintezatoriem un datoriem Edmunds sāka darboties pagājušā gadsimta deviņdesmitajos, kad kopā ar *Bumerangu* atdzīvināja un aizraujošā koncertuzvedumā pārvērtā Aleksandra Būmaņa mūziku.

(Turpināts 6.lpp.)

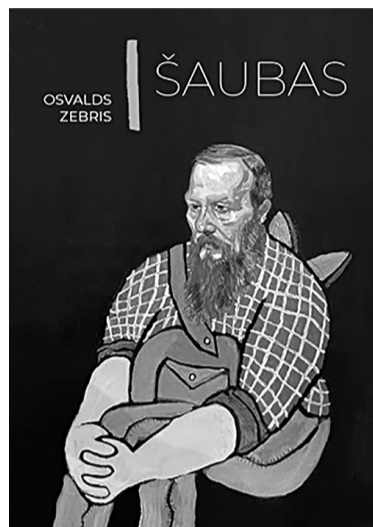

EDUARDS
SILKALNS

Man patīk vieglas krustvārdu mīklas. Kad mīklas sastādītājs man līcis uziet sinonīmu vārdu "sviež", vajadzīgos burtus trijos tiem atvēlētajos kvadrātiņos rakstu ar labpatīku. Gan apzinoties, ka mans veikums nav nekāds dižais, tas tomēr ir labāks par tukšā atstātām rūtiņām. Mans rada gabals, datorzinātnieks Alfs, toties reiz teica, ka tik vieglas mīklas viņu garlaikojot. Būtu viņš vēl starp dzīvājiem un pensionāra gadus pavadītu Latvijā, varu viņu iedomāties meklējamies savā kompīti pēc 16. gadsimtena gruzīnu dziesminieka vārda vai apdzīvotas vietas nosaukuma tādā vai citā Latvijas novadā. Mans ideālais krustvārdenis izgudrotājs ir laipns, kamēr Alfa prasība bija pēc prasīgā.

Prasīgs raksturs ir arī Osvalda Zebra desmit stāstu krājumam "Šaubas". Varbūt šos īsos, fragmentāros, drīzāk uzņemtos nekā glīši izstrādātos darbiņus trāpīgāk saukt par literārām etiķēm jeb vingrinājumiem. Ikviens gabaliņš "veltīts" kādā tagad jau miruša rakstnieka konkrētiem sacerējumiem. Veltījumi adresēti trim latviešu rakstniekiem (Ojāram Vācietim, Jānim Jaunsudrabiņam, Reginai Ezerai) un septiņiem cittautiešiem, no Dostojevska līdz pat Astrīdai Lindgrēnai. Šos Zebri sauc par sev tuviem. Ievadā viņš brīdina, ka stāsti nebūšot nedz klasiku "studijas", nedz rakstības stilu, valodas vai sižetu atdarināšana. Tie būšot

kā atskaņas jeb atbalss no tā iespaida, kādu šo desmit nosauktie darbi uz Zebri atstājuši. Jebkurā literārā vai citas mākslas darba efektu jau veido sintēze starp autora jeb radītāja pasniegto mantu un tās patē-

rētāja pagātni, pasaules pieredzi, dzīves uzskatiem. Šādā skatījumā "Šaubas" ir apsveicams izdevums, jo tas mums atklāj, ko samērā populārs rakstnieks lasījis un kas viņam īpaši patīcis. Visumā taču abāk zinām, ko kāds rakstnieks sarakstījis, nekā to, ko viņš lasījis un no kādiem avotiem smēlies iedvesmu. Grāmatai tā tad ir informatīva vērtība par rakstnieku Osvaldu Zebri, tā ir pieņemama kā pašatklāsmē.

Skatīti paši par sevi, Zebra desmit stāsti ir ātri tverami, bet tikpat ātri arī aizmirstami. Tie ir kā skices, kā uzmetumi,

kurus lāga nevedas pat likt "labs" vai "slikts" kategorijās. Vienīgais veids, kā tos godīgi izvērtēt, būtu skatīt šos darbiņus kontekstā ar tiek "klasikēm" un viņu darbiem, kurus tie sakās atbalsojam. Nekonsultējoties ar nevienu no Zebra desmitnieka darbiem, jo tādu nav manā pašreizējā mājas bibliotēkā, izjutu kaut ko no Lindgrēnas pirmām kārtām jau bērnu mentalitātei paredzētās maģijas, samatīju Jaunsudrabiņa "Aijā" mutuļojošās kaislības, lūkoju iejusties Dostojevskas Pēterpils ziemā un tomēr... tomēr godīgi recenzēt "Šaubas" varētu vienīgi, pirmoreiz vai atkārtoti iepazīstot atbalsotos darbus. Tas prasītu vairākas nedēļas laika.

Te rodas jautājums: kādu Osvalds Zebri prezentē sevi pašu, un kādu viņš iztēlojas savu lasītāju. Sevi viņš parāda kā erudītu, daudz lasījušu cilvēku, kurš tik dziļi ietekmējis dažu citu autoru sarakstītais, ka viņam uz to jāatsaucas un kaut kā uz to jāatbild.

Viņš veido gluži personisku saikni starp sevi un cienītājiem. Savus lasītājus Zebri iedomājas kā intelektuālistu, cēlpiņu eliti, kas vairāk vai mazāk jau pasīva viņa izvēlētos "klasiskus", bet nepazītos iepazīs un aizmirstos atpazīs, parakņājoties pa bibliotēku plauktiem. Lasītāju augstais vērtējums tālu neatpaliek no sevis vērtējuma.

Uz snobismu norāda dažu krievisku dzejas pantu ievietošana grāmatā bez latviskā

tulkojuma. Sak, visi mani lasītāji taču krievu valodu prot. Savukārt latviskais "kaut kur" angļu mēlē būtu WHEREVER, nevis WHATEVER. (57.lpp.)

Osvaldam Zebri Latvijā ir labs vārds: viņa iepriekšējās gan romānu, gan stāstu grāmatas izpelnījušās gan apbalvojumus, gan tulkotas citās

valodās. Ja šī labā vārda nebūtu, jāšaubās, vai "Šaubas" būtu ieraudzījušas dienasgaismu. "Šaubu" sakarā gribētos sviest jeb mest kādu ne pārāk smagu priekšmetu rakstnieka virzienā, ne jau lai viņu ievainotu vai sāpinātu, bet lai metiens tiktu pamanīts. Tomēr galā viss ir gaumes lieta.

LAIKA GRĀMATA

Atis Gunivaldis Bērtiņš. Latviešu skaņuplašu vēsture II

Te arī Nodaļa „Latviešu skaņuplates pēc Otrā pasaules kara latviešu trimdas zemēs (1945-1991)”. Grāmatu varat iegādāties, rakstot Inesei Zaķis.

Pasteidzieties! Grāmatas redakcijā ir ierobežotā daudzumā.

Cena USD 80,-
t. sk. pasta izdevumi

Grāmatas Jums piesūtīs pa pastu
(t.sk. pasta izdevumi).

Rakstiet Inesei Zaķis 6051A Sun Blvd #604,
St. Petersburg, Florida 33715

Lidojis sapņos un īstenībā

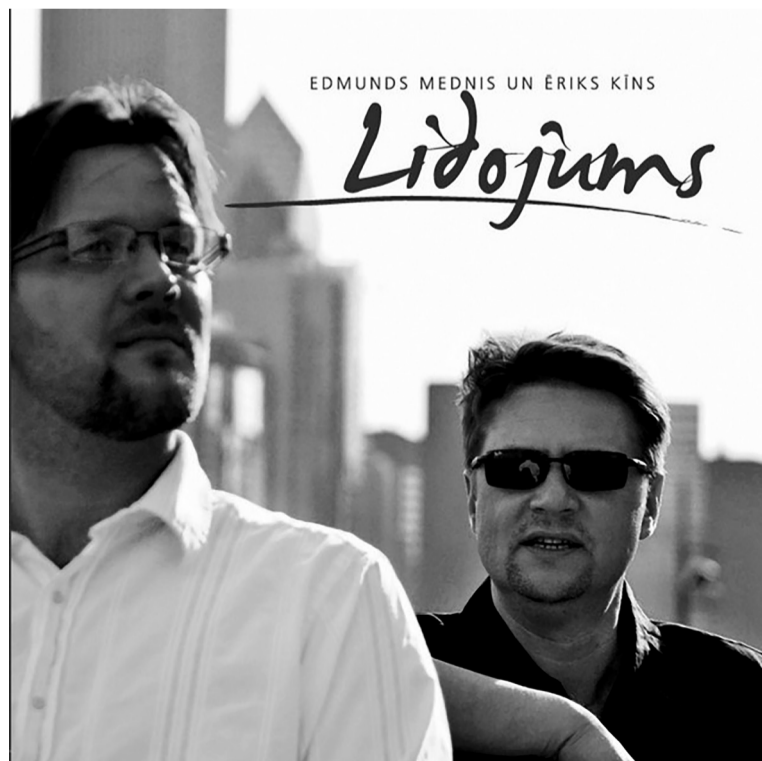
(Turpināts no 5. lpp.)

Tā radītu latviešu tik iemīļotajai Rūdolfa Blaumaņa komēdijai *Skroderdienas Silmačos*. Valkas mūziķi, protams, nebija tik brīvdomīgi, lai paši ģērbtos meiteņu drānās, uzvedumā, kas ar 35 koncertiem apceļoja brīvdabas estrādes, piedalījās koris un dāmu ansambļi. Toreiz arī notika pavērsiens kapelas daiļradē – mūziķi nolēma turpmāk iztikt bez *basa*, piesaistīt elektroniku. Šajā ziņā novators bija tieši Mednis. „Aizgāju uz teātri, paklausījos mūziku. Tās bija tik daudz, ka ar klarneti un akordeonu mēs nevarētu nospēlēt, būtu jāņem viss Nacionālais teātris palīgā. Iesaistījām daudz cilvēku, bet, ja vēl gribētu trompetes un vijoles – naudas nepietīktu. Tad arī bija jāiztiek ar sintezatoriem. Studijā aranžējot varēju eksperimentēt, un ne ar vienu nebija jāstrīdas.” Toreiz sev Edmunds atklāja skaisto ligo dziesmu *Ar puķīti laivu iru*, kas turpmāk skanēja *Bumeranga* koncertos. Daudz to gan nebija, jo Latvijā uzvaras gājieni sāka

vācu šlageri, tulkoti latviski, un lēta deju mūzika.

1997. gadā valcēnieši devās koncertturnejā uz Ameriku, kur Mednis bija atradis liktenīgu mīlestību. Divus gadus

vēlāk viņš pārcēlās uz Štatiem: „Tolaik mums īpašu daudz koncertu nebija. Es jau spēļu Smiltene grupā *Kaimiņi*. Daudz nedomāju par to, vai *Bumerangs* turpināsies.” Edmunds

piedalījies vairākos sava ansambļa jubileju koncertos, arī albuma ierakstā – toreiz tas tika atzīts par 2000. gada labāko šlagermūzikas albumu Latvijā.

Skaidrs, ka palikusī trijotne skuma par biedra aizceļošanu, taču spēja darboties trijotā. Krauklis iesaistījās politikā, Trēziņš turpināja mūzikas pedagogu un diriģenta gaitās, Skrajāns aktīvi spēlēja ģitāru. Pašlaik viņš lielākoties mūzicē ar grupu *Big Al & The Jokers* un bieži uzstājas ārzemēs. *Bumerangs* šad tad sniedz pa koncertam, pirms desmit gadiem izdeva arī jaunu dziesmu albumu, taču to nevar salīdzināt ar ziedu laiku uzplaukumu. „Es neesmu tik darbīgs. Man vairs nepatīk bars. Esmu vairāk vienpatnis, jutos labi, ja ir, ko darīt. Ja nav, tad vienmēr atrodu,” atzīst Edmunds, kas pat sapņos vairs neredz koncertskatuvi un puļa ovācijas. Latvijā viņš pēdējoreiz bija pirms gadiem trim, *Covid* mēris aizmēza visus plānus. „No sākuma jau bija grūti, tagad, pēc divdesmit gadiem, jutos labi – esmu pieradis. Mani dēli dzīvo

Amerikā. Jaunākajam – Krišam jau trīsdesmit, viņš dzīvo pie mums. Vecākais dēls Klāvs spēlē vijoli, šad tad uzstājas kopā ar *Adam Zahl*.”

Par mājiņu Rīgas jūras līcī Edmunds nesapņo, ja nu par pensiju. Bet nekad nesaki nekad. Jau aizbraucot no Latvijas Mednis it kā pārvilkta svītru savai mūziķa karjerai – Amerikā nevienu nepazīna, pat necerēja, ka atkal sanāks mūzicēt un komponēt. Bet tad satika Kīnu, un viss sākās no jauna. Tas pats var notikt kaut vai rīt, ja Edmunds atsauksies Ernesta Brusubārža dēla Teda uzaiicinājumam. „Viņš gan nerunā latviski, spēlē tēva orķestrī, strādā mūzejā par mūzikas direktoru. Šad tad pie viņa mājās pastrādāju, sākām runāt, kā būtu kaut ko kopā ierakstīt. Teda māsa labi dzied – varbūt kaut kas izveidosies?” Atliek ziemā paņemt atvaļinājumu, jo pašlaik darba grafiks tāds pats kā trakajos mūziķa gados – ja kāds klients zvana, nākas strādāt arī sestdienās un svētdienās – kā savulaik kopā ar *Bumerangu*!

Tērvetes bērnu vasara

AIJA PLŪME

Šogad, Kanadā, bērnu nometne Tērvetē notika nepilnas trīs dienas no 31. jūlija līdz 2. augustam. Tērvete pulcēja divdesmit bērņus, viņus vecāki no rīta atveda un vakarā aizveda mājās. Vadītāji bija Ansis Auziņš, Reinis Šveikovskis, Aleks Baumgarts un Daila Pērkonis. Šīs trīs dienas vadītāji bija noorganizējuši tā, ka bērni varēja izbaudīt nometnes garu – notika gan tautasbumba un spēle "Nozodz karogu", gan ballīte un šķēršļu gājiens. Bija peldēšana *Gailišos*, dabas pastaiga, un Olimpiādes. Bērni katru dienu peldējās, un nez vai kāds no dalībniekiem pat pamanīja, ka vienu dienu lija lietus.

Arī vecāki tika iesaistīti aktivitātēs. Sestdienā tiem vecākiem, kas vēlējās, bija iespēja doties pārgājienā uz Ērgļu akmeni. Vakārā notika kopdziedāšana uz Lielās mājas balkona – dziedājām no sirds un skaļi līdz vēlai naktij, kā jau latviešiem pienākas. Svētdien vecāki tika aicināti pievienoties braucienā uz "Three Sisters" pastaigu, kur baudījām burvīgus dabas skatus un sulīgas kazenes.

Domāju, ka paužu visu dalībnieku viedokli, sakot, – gan bērni, gan pieaugušie no visas sirds izbaudīja šo iespēju kopā pavadīt laiku, spēlējoties, peldoties, runājoties, dziedot un ēdot. Bet pats galvenais – vienkārti atkal esot kopā.

Neskatoties uz pēdējā gada notikumiem pasaulē un Kanadā, varējām vienoties kopējā dziesmā un cits citu atbalstīt savā latviskumā neatkarīgi no mūsu viedokļiem, dzīves situācijas un pārdzīvojumiem.

Šogad it sevišķi milzīgu paldies sakām visiem brīvprātīgajiem labajiem eņģeļiem, kas parūpējās par to, lai nometne notiktu un bērniem būtu iespēja pavadīt trīs neaizmirstamas dienas latviskā vidē. Ēdiens bija nepārspējami garšīgs, par ko milzīgs paldies sakāms *Joe Ward*. Mani puīši vēl joprojām

Peldēšana *Gailišos*

Tautasbumba

Karoga pacelšana

Vecāku pastaiga pie *Three Sisters*

atceras gardās maltītes, un es pati sapņos ik pa laikam baudu kotletītes. Tērvetes nojume ir atjaunota ar burvīgiem jumta logiem. Ēdamzāle īsā laika posmā tika izrotāta īsti latviskā garā. Ozolu alejai tika veikts "matu griezumš". Paldies Kristītai Upešlācei un visai Tērvetes bērnu valdei par organizatorisko pienākumu uzņemšanos! Katrā sīkumā un mazumiņā bija skaidri izjūtama mīlestība un dvēsele, ko valde iegulda Tērvetes apkārtnē un cilvēkos.

IVARS GALIŅŠ

Kalendārs tapa laikā, kad Bostonā rosīgi darbojās daudz organizāciju. Bija grūti novērst, lai sarīkojumi nesakristu vienā laikā. Bostonā nebija pietiekami liela latviešu kopiena, lai tas turpinātos ilgstoši. To izprata ALTS amatā un gados jaunais priekšnieks Juris Raudseps. 1972. gada vasarā viņš valdes sēdē ieteica izdot tādu kalendāru, kas iznāktu reizi mēnesī – no 1. septembra līdz 1. maijam – un uzrādītu paredzētos sarīkojumus. Pārējais ir vēsture. Pirmais kalendāra redaktors bija Miķelis Veidis, tad Jānis Melngailis, Albīns Banga un kopš 1987. gada tagadējais redaktors Juris Raudseps.

Sākotnēji sabiedriskais kalendārs bija domāts organizāciju vadītājiem, bet sāka pieteikties cilvēki, kas to vēlējās abonēt. Pirmais bija Aloīzijs Augustāns. Kopš 2003. gada kalendārs tikai daļēji tiek piesūtīts pa pastu, bet galvenokārt elektroniski pa e-pastu. Atskatoties uz 50 gadu pastāvēšanu, ir jākonstatē, ka tālredzīgā ideja ieguva Bostonas sabiedrības respektu, varbūt to pat nedaudz saliedēja. Pēdējos divdesmit gados kalendāra informācija ir paplašinājusies, iekļaujot koncertus, kušos piedalās latviešu mākslinieki vai tiek atskaņoti latviešu komponistu darbi. Īpašu vēribu izpelnījies

Slavējams veikums!

Bostonas latviešu sabiedriskajam kalendāram 50

Valde 70. gados. Pirmā rindā: Ilga Dinberga, Juris Raudseps, Leonīds Tomsons. Otrā rindā: Ādolfs Gailītis, Eizēns Dzelzskalējs, Lauris Eglītis, Gunārs Grūbe, Bronislavs Drozd, Miķelis Veidis

Bostonas simfoniskā orķestra diriģents Andris Nelsons. Nav bieži, kad kādas idejas autors vēl pēc 50 gadiem to turpina īstenot darbos. Par to redaktors Juris Raudseps pelnījis Bostonas sabiedrības pateicību un uzslavu. Lai arī kāda izrādītos nākotne, ja notiks kādi sarīkojumi, palīgā nāks Bostonas latviešu sabiedriskais kalendārs.

No Redakcijas.

Tiesām izcila pieredze, ko derētu pārņemt arī Latvijā, kur citkārt vienā dienā jāizšķiras starp trīs četriem kultūras dzīves apmeklējumiem.

AIRA MIĶELSONE

Teodora Reitera lolojums turpina pastāvēt

Stokholmas latviešu koris sparīgi uzsāk jauno - 2021. gada rudens sezonu

Vasaras izskaņā Stokholmas latviešu koris diriģentes Gaidas Rulles vadībā pulcējās uz sezonas pirmo klātienes kopmēģinājumu. Tā bija ne vien priecīga atkalredzēšanās pēc vasaras atpūtas, bet arī pirmā klātienes tikšanās pēc ilgāka digitālo mēģinājumu perioda, ko noteica pandēmijas izraisītie ierobežojumi un piesardzības pasākumi. Jau pirmajā mēģinājumā koris sparīgi ķērās pie darba, lai nostiprinātu individuālās balsu apmācības apgūto oktobrī gaidāmo koŗa 76 gadu jubilejas koncerta programmu.

Korim šosezon piepulcējušies vairāki jauni dziedātāji gan vīru, gan sieviešu balsu grupās. Korī dzied arī ģimenes – vecāki un bērni, brāļi un māsas. Koŗa jaunākajai dalībniecei ir 17 gadi, bet vecākajai dziedātājai – 94. Korī joprojām aktīvi dzied arī Viktorija Apenītes kundze, kas dziedājusi Stokholmas korī visu tā pastāvēšanas laiku, kopš kori 1945. gadā pēc ierašanās Zviedrijā izveidoja Teodors Reiteris. Īpašs prieks, ka ar Latvijas Kultūras ministrijas un PBLA atbalstu varējām ietērt jaunus dalībniekus koŗa kreklīšos. Tāpat, pateicoties šim nozīmīgajam atbalstam, Stokholmas kora mēģinājumi varējuši notikt piemērotās telpās Stokholmas pilsētas

centrā. Turklāt arī attālāk dzīvojošie dalībnieki varēs turpināt mēģinājumus, pievienojoties digitāli Zoom platformā.

Ikvienai mākslinieciskajai kopai ir organiska nepieciešamība parādīt savu veikumu arī plašākai publikai, radiem, draugiem un atbalstītājiem. Var teikt, ka pandēmijas laikā ilgas pēc satikšanās ar klausītājiem ir tikai pieaugušas, tādēļ gaidāmajam koŗa

jubilejas koncertam šā gada 9. oktobrī, Stokholmā, koris gatavojas ar īpašu sirsniību, entuziasmu un atbildību. Lai stiprinātu savas prasmes 11. – 12. septembrā nedēļas nogalē Stokholmas latviešu koris sanāca uz ikgadējām meistarklasēm, kas notika Igaunija nama telpās. Šoreiz meistarklases vadīja koŗa mākslinieciskā vadītāja un ilggadējā diriģente Gaida Rulle kopā ar viesdiri-

ģentu no Vācijas un koŗa senu draugu Marku Opeskinu. Koŗa nedēļas nogalē tika intensīvi strādāts gan ar jubilejas koncerta, gan 18. septembrī Stokholmas piepilsētā Solentūnā gaidāmās Baltiešu dienas koncertprogrammām.

“Katram koncertam būs sava atšķirīga specifika, repertuārs un akustiskās prasības, kas jāņem vērā, – tā mūsu koŗa 76 gadu ju-

bilejas koncertu atskaņosim skaistajā un plašajā Ādolfā Fredrika baznīcā, kamēr Baltiešu dienā uzstāsimies brīvā dabā,” stāsta Gaida Rulle un piebilst, ka ir iepriecinoši atsākt mēģinājumus klātienē un redzēt atdevi, ar kādu mēģinājumos dzied gan jaunie, gan esošie koristi. Ne daudz paverot gaidāmā jubilejas koncerta priekškaru, Gaida arī pastāsta, ka jubilejas koncerta programmā varēs dzirdēt skaņdarbus no dažādiem koŗa darbības posmiem, sākot no dibināšanas un Reitera laika līdz mūsdienām un pat nedaudz ieskatīties nākotnē, jo repertuārā iekļautas arī dziesmas no gaidāmo 2023. gada Dziesmu svētku repertuārā iekļautām dziesmām.

Klausītāji ir laipni aicināti sekot koŗa darbībai internetā un apmeklēt Stokholmas latviešu koŗa Jubilejas koncertu sestdien, 2021. gada 9. oktobrī, plkst.17, Ādolfā Fredrika baznīcā Stokholmā. Jāpiebilst, ka korim ir arī tālejoši plāni, kas saistīti ar gatavošanos nākamajiem Dziesmusvētkiem Latvijā, 2022. gada dziesmu svētkiem Vācijas pilsētā Eslingenā, kā arī XV Vispārējiem latviešu dziesmu un deju svētkiem nākamvasar Minesotas pavalstī, ASV.

Stokholmas koris 11.-12. septembrā meistarklasēs Igaunija namā Stokholmā. Foto: Andrejs Leimanis

Grāmata piedzimst trīs valstīs

Lielbritānijas latviete Vineta Kravale izdod bērnu grāmatu Latvijā

Lielbritānijā dzīvojošā latviete Vineta Kravale bērībā nemaz nebija domājusi kļūt par rakstniecei, taču ideja par bērnu grāmatu “Vāverēns Sams” atnāca pavisam negaidīti. Dažādu veiksmīgu likumsakarību ceļā Vinetai izdevās sastapt grāmatas māksliniecei latvieti Ilonu Veturu (Ilona Wetterud), kas par savām mājām sauc Zviedriju, un izdot grāmatu Latvijā izdevniecībā “Baltais valis”.

Vineta Kravale jau daudzus gadus dzīvo tālu prom no dzimtenes – 11 gadus Īrijā, bet pēdējos trīs – Lielbritānijā. Kaut arī Vineta kā zivs ūdenī jūtas salās, pret Latviju ir saglabājušās siltas jūtas, un ne velti viņa ir uzrakstījusi grāmatu tieši latviešu bērniem. Jāteic, ka “Vāverēns Sams” nav parasta pasaku grāmata, tai ir psiholoģiska, terapeitiska ievirze ar mērķi motivēt bērnus un celt pašapziņu. Šī joma Vinetai nav sveša, jo pati nāk no daudz bērnu ģimenes, kurā kopā ar viņu augušas vēl sešas māsas, bet ikdienā Londonā viņa strādā par neurofīdibēka speciālisti un nodrošina smadzeņu treniņus.

Grāmata “Vāverēns Sams” aicina mazos lasītājus atkārtot labos vārdus un sevi paslavēt. Kāpēc, tavuprāt, bērniem ir svarīgi teikt sev labus vārdus?

Mācoties par smadzenēm un to darbību, uzzināju, ka tieši

bērībā mūs visvairāk ietekmē labie un sliktie vārdi, ko pasaka vecāki vai apkārtējie. Sanāk tā, ka bērni ir kā sūklītis, kas visu uzsūc. Bērībā rodas pamats visai dzīvei un izkristalizējas, kam turmāk viņi ticēs un kam neticēs, tāpēc tieši šajā laikā mums bērnos jāiegulda vislabākais. Ar labajiem un sliktajiem vārdiem mēs bērniem ieprogrammējam viņu dzīvi – kā veiksies nākotnes attiecībās, darbā, saskarsmē ar citiem. Ja mēs sakām bērniem, ka viņi ir muļķi, ka neko nespēj, tad viņos kā traukā krāsies šie sliktie vārdi, un viņi tā par sevi neapzināti domās, kad būs jau pieauguši. Taču mēs varam darīt tieši pretēji – teikt labus vārdus, pacelt bērna pašvērtējumu un izaudzināt viņu par

pašparlacinātu un laimīgu cilvēku.

Manis uzrakstītā grāmata ir veids, kā bērnus un arī viņu vecākus mudināt teikt labus vārdus vai uzmundrinājumus sev vai citiem. Mana galvenā doma, ko pasniedzu caur grāmatu – cik svarīgi ir tas, ko mēs sakām, ko sakām pašiem sev un ko mums saka citi. Es gribu atgādināt, ka ikdienā tiekam piepildīti ar vārdiem, ko dzirdam un sakām.

Grāmatā vāverēns krāj labos un sliktos vārdus burciņā. Kā tev radās šī ideja?

Šo niansi es nosapņoju! Es sapni redzēju ainu, kurā ir glāze un tajā pilnā ūdens lāses ar vārdiem “mīlestība”, “labestība” un citiem. Lāses pilēja līdz ūdens sāka šļākties ārā no glāzes. Tas bija ļoti spilgts sapnis, gluži kā reāla bilde. Kad pamodos, nolēmu, ka sapnis man jāpārveido digitālā attēlā. Es arī analizēju šo sapni un nonācu pie secinā-

juma, ka glāze esam mēs paši un ūdens lāses ir vārdi, ko mums saka vecāki, draugi un tuvinieki. Tas, ko mums iepilina, vēlāk šļācas ārā, kad trauks ir pilns. Šo principu es iedzīvināju grāmatā.

Pastāsti, kas ir vāverēns Sams? Kā izvēlēties šo dzīvnieciņu?

Man ļoti patīk vāveres – te, Londonas parkos, viņu ir daudz. Tās ir ļoti skaistas, ar kuplām astēm. Reiz es gāju pa parku un iedomājos, ka stāsta galvenais varonis varētu būt vāverēns. Bet vārdiņš Sams radās pavisam spontāni – domāju, kā nosaukt vāverēnu, un tieši šis vārds pirmais man iešāvās prātā. Arī grāmatā vāverēns dzīvo lielā, skaistā parkā, gluži kā manis redzētais dzīvnieciņš Londonā.

Runājot par stāstu rakstīšanu, man bieži vien, domājot par kādu situāciju, prātā uzaukst metaforiska bilde. Sacerot stāstu par dusmu akmeņiem, es domāju par piedošanu un pēkšņi iztēlojos lauku ar akmeņiem. Šādā laukā nevar izaugt neviens augs. Tur ir lieli akmeņi un mazi akmeņi, mazos mēs paši varam nolasīt no lauka, bet lielos mēs nevaram aizvērt bez citu palīdzības. Tas var būt kāds cilvēks, ar ko mēs varam izrunāties. Piedodot no lauka tiek nocelti akmeņi, atsedzas augsne un augs var izaugt.

KRISTĪNE SAULĪTE,
PBLA priekšsēde

Pēc vairāku gadu plānošanas, maketēšanas, konkursu izsludināšanas, atļauju saņemšanas un līdzekļu vākšanas ir pienākusi diena, kad ar simbolisku lāpu iedegšanu 2021. gada 24. septembrī pieminekļa pakājē tika atklāta Brīvības pieminekļa izgaismošanas projekta būvdarbu sākšana.

Brīvības pieminekļa izgaismošanas idejas autors un galvenais dzinējspēks ir Latvijas Valsts prezidents (2007–2011) Valdis Zatlers, kurš pats par šo projektu saka: “Kad atskārtu, ka piemineklis ir tumsā, nolēmu rīkoties!”

Mūsu tautas simboli arī izaicinājumu pilnos laikos ir un paliek mums visiem nozīmīgi un tautu vienojoši, un par tiem jārūpējas mums katram. Zinot mūsu brīvības un neatkarības trauslumu, saprotam, ka šī rūpe nedrīkst atslābt. Tāpēc ir prieks, ka šī mums visiem tik nozīmīgā tautas svēt-

vieta varēs tapt izgaismota, pateicoties Latvijas valsts un sabiedrības ievērojamam atbalstam. Kopumā Brīvības pieminekļa izgaismošanas projektam šobrīd jau ziedoti un piešķirti 420 000 eiro.

Brīvības pieminekļa izgaismošanas projekts ir iedalīts divās daļās: pirmā – paša pieminekļa izgaismošana; otrā – Brīvības bulvāra liepu alejas izgaismošana. Šobrīd ir nodrošināti tuvu, bet ne gluži visi nepieciešamie līdzekļi pieminekļa izgaismošanas darbu veikšanai, ieskaitot četru karogu mastu izgatavošanu, tādējādi atjaunojot vēsturisko skatu, kāds tas bija pieminekļa atklāšanas ceremonijā 1935. gadā. Šobrīd vēl nepieciešamā summa pirmajai daļai – paša Brīvības pieminekļa izgaismošanai ir 20 000 eiro.

Brīvības pieminekli 2001. gadā atjaunoja galvenokārt ar ārzmēs dzīvojošo tautiešu atbalstu.

Ir prieks, ka arī Latvijā, kaut lēni, bet tomēr sabiedrība sāk ziedot valstiski un sabiedriski nozīmīgiem mērķiem.

Pirms diviem gadiem Mūžībā aizgāja mans tētis. Mans ziedojums Brīvības pieminekļa izgaismošanai bija arī ziedojums mana mīļotā tēta piemiņai.

Zinot, cik svēts Brīvības piemineklis ir mums visiem – mūsu tautas sīkstuma, neatkarības un vienotības simbols – aicinu ikvienu atbalstīt gan paša pieminekļa izgaismošanas, gan arī Brīvības bulvāra liepu alejas izgaismošanas iecerētos un jau uzsāktos darbus.

Kā ziedot: saņēmēja nosaukums: Brīvības pieminekļa izgaismošanas fonds

Reģistrācijas numurs:

40008281139

Banka: Swedbank

Konta numurs:

LV18 HABA 0551 0459 3336 4

Bankas kods: HABALV22

MĀRIS
BRANCIS

Katru vasaru daudzviet Latvijā notiek isāki vai garāki plenēri, tos apmeklē mākslinieki, kas mīl gleznot dabā.

Plenēra glezniecība Eiropā pazīstama kopš 19. gs. vidus, kad to attīstīja impresionisti. Droši vien ir dzirdēti stāsti par to, ka Vilhelms Purvītis Mākslas akadēmijā katram studentam vasarā licis uzgleznot krietnu skaitu kučīnu. Šis prasības studentiem turpinājās līdz pat 20. gs. beigām, taču mūsdienu mākslas augstskolās reālistiskais īstenības attēlojums vairs nav tik izplatīts. Tomēr joprojām Latvijā gleznošana brīvā dabā ir ļoti svarīga kā tradīciju turpinātāja. To piekopj arī Jelgavas Mākslinieku biedrība.

Jūlijā Jelgavas Mākslinieku biedrību uzaicināja pie sevis Jelgavas jaunākā māsa Jaunjelgava, kas šogad atzīmēja nozīmīgu jubileju pilsētas dzīvē.

Šo apdzīvoto vietu senās dienās dēvējuši dažādi – 13.gs.tās vārds bija Sērene, 16. gs. Jaunpilsēta (*Neustadt*). Kad šī vieta kļuva arvien nozīmīgāka kā

Daugavas tirdzniecības ceļa punkts, latvieši to sauca par Jelgaviņu, Lubujelgavu un pat Jauno Rīgu. Savulaik šeit beidzās krācainā Daugava, te pārkrāva preces pajūgos, lai Krievzemes labību vai linus nogādātu uz Rīgu. Kurzemes un Zemgales hercogistes hercoga Fridriha laikā pilsēta piedzīvoja uzplaukumu, un hercoga atraitne Elizabete Magdalēna pēc vīra nāves 1646.gadā tai piešķīra vīra vārdu, nu pilsētiņa saucās Fridrihštate (*Friedrichstadt*). Tirdzniecība acīmredzami pievilka ebrējus, kuri 1881. gadā bija pat 71% no visiem pilsētniekiem. Joprojām lielu platību vietējā kapsētā aizņem senie ebrēju kapi, tur 1941. gadā tika arī nošauti ap 500 vietējo žīdu.

Šovasar uz Jaunjelgavu devās 12 mākslinieku. Šī nedēļa bija pati karstākā, tāpēc bija jāpielāgojas visai ekstrēmiem apstākļiem, lai strādātu. Daži gleznotāji modās agri, lai izmantotu rīta stundu vēsumu, vai izmantoja gaļas apgaismosotus vasaras vakarus. Katrs autors meklēja sev

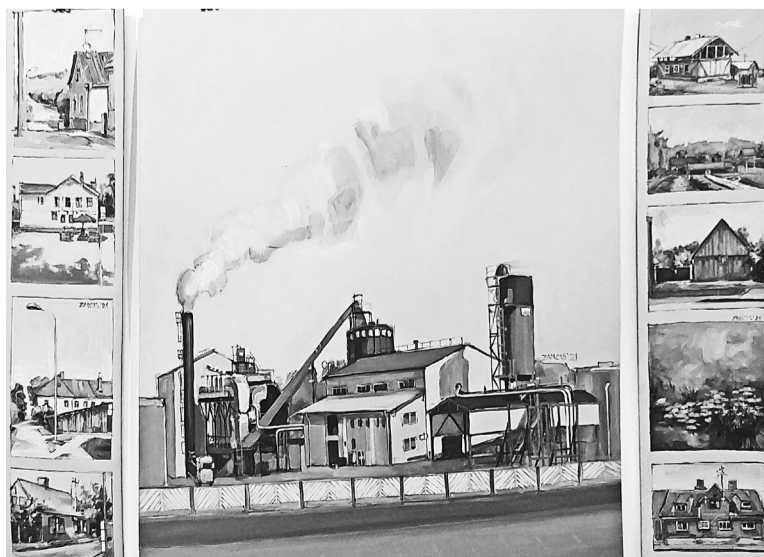
tuvus motīvus vai sīžetus, atrodot tikamus pilsētiņas gleznieciskākos nostūrus. Visus pievilināja Daugava, kur varēja atrast gan veldzi, gan sirdij tikamus skatus.

Svētku kulminācijas dienā 17. jūlijā, kad parkā bija paredzēta svinību atklāšana, koncerti un kad mums pilsētniekiem bija jārāda, ko mākslinieki īpašu ieraudzījuši un uzgleznojuši, piepeši negaidīti ribēja pārkoņi,

spoži zibsnija zibens šautras, sācās negants negaiss ar koku laušanu, spēcīgām lietus gāzēm, krusas kapāšanu, ūdens pārplūdinātām ielām un pat elektrības pārrāvumu. Likās jau, ka svētki beigsies tā arī nesākušies, taču pēc divarpus stundām debesis noskaidrojās, un jaunjelgavniekus aplaimoja pat saule. Izstādi brīvā dabā vairs nevarējām iekārtot, nelielas telpas atradām, taču visus darbus nevarējām izlikt.

Kad pēc laika – 14. septembrī Ādolfa Alunāna memoriālajā muzejā Jelgavā sarīkojām atskaiti par šīs vasaras plenēru Jaunjelgavā, arī te visu nevarējām parādīt – vienu daļu darbu nopirka Jaunjelgavā, arī telpas ierobežoja darbu skaitu – no katra mākslinieka varējām eksponēt 2-3 gleznas. Tomēr izstāde iznāca spēcīga – katrs autors ir tonālās glezniecības tradīciju turpinātāji. Ligita Caune, Ludmila Kolomenska, Agnese Krastenberga un Aļona Prokofjeva iemūžināja pilsētiņas galveno ielu ar tai raksturīgiem namiem. Dzintars Adienis un Arnis Ozols līdz ar citiem gleznoja Daugavas likumus un pretējā krastā redzamo daudzkrāsaino Klidziņu, kurū savulaik romānā “Zaļajā zemē” aprakstīja Andrejs Upīts. Kate Seržāne un Alberts Miķelsons meklēja īpašākus namus un vietas Jaunjelgavas nomaļākās vietās. Tekstilmāksliniece Vita Makra atrada bijušo mācītāja māju. Inese Mīlberga kā akvareli, tā grafīta zīmējumā atklāja seno ēku skaistumu, kurās atainojas bijusī pilsētiņas vēsture. Pavisam jaunu skatījumu uzrādīja Zane Neimane, kurā daudz uzmanības veltīja tā saucamajai industriālajai ainavai. Tā mūsu mākslā ir visai reta parādība, taču jaunā gleznotāja krāsās un formās atklāja granulu fabrikas ārējo formu neatkārtojamo pievilcību. Blakus šim darbam pievienoti vēl divi vertikāli gleznojumi ar Jaunjelgavas nomaļo ēku savdabīgo skaistumu, tādējādi atklājot šī nelielās pilsētas seju no gluži cita rakursa. Tāpēc jau plenēri notiek, lai atklātu kaut ko jaunu, neparastu, nebijušu, piemirstu.

Jelgavas Mākslinieku biedrība katru gadu cenšas izbraukt plenērā mazāk zināmās vietās un parāda, ka ikvienu Latvijas vietu ir mākslas cienīga.

Zane Neimane. Triptichs Jaunjelgavas skices

Ligita Caune. Vasaras rīts Jaunjelgavā

Tapusi daudzsēriju filma par Emīliju Benjamiņu

Kinoteātrī *Splendid Palace* 20. septembra vakarā pirmizrādi piedzīvoja filmu studijas *Mistrus Media* un kopproducentu *Tet studio* un *Latvijas Televīzija* vēsturiskā daudzsēriju filma “Emīlija. Latvijas preses karaliene”, kas stāsta par *Jaunāko Ziņu* un *Atpūtas izdevēju* Emīliju Benjamiņu, kuŗas personība, bagātība un traģiskais liktenis ir kļuvis par Latvijas vēstures leģendu.

Kuplā filmas veidotāju, lomu tēlotāju un interesentu pulkā uz ekrāna tika parādītas septiņu sēriju filmas pirmās divas sērijas, kas vēsta par žurnāla *Atpūta* dibināšanas apstākļiem, par situāciju Rīgā un Antona Benjamiņa vadīto *Jaunāko Ziņu* redakcijā, par gaisotni Benjamiņu ģimenē un Emīlijas attiecībām ar māsu aktrisi Anniju Simsoni. Jaunais ekrāna darbs uzrunā ar spilgtu pagātnes rekonstrukciju, ar pagājušā gadsimta 20. gadu sadzīves detaļām, Rīgas ielu atveidu. Katrā ziņā filmas intriga saistās arī to, ka tajā atrodam daudzu populāru, zināmu vai tikai pēc nostāstiem zināmu cilvēku tēlus latviešu mūsdienu aktieru atveidā. Emīlijas Benjamiņas lomu tēlo aktrise Guna Zariņa, Antons Benjamiņš ir Juris Bartkevičs, abu partnerībā jaušam ne tikai vērienīgu personību atspulgu, bet arī saistošu attiecību stāstu, kas vērtīgam skatītājam atklāj cilvēciskus un vēsturiskus dziļumus.

Pie vērienīgā filmu projekta strādājuši producenti Gints Grūbe, Ineses Boka-Grūbe, režisori Kristīne Želve, Andis Mizišs un Dāvis Šimanis, galvenais operators ir Andrejs Rudzāts. Ņemot vērā sabiedrības plašo ieinteresētību, filma jau pieejama izklaides platformā Tet+, bet no 1. oktobra – kinoteātros visā Latvijā. Savukār Latvijas Televīzija sola visas septiņas sērijas izrādīt nākamā gada martā.

Galvenās lomas atveidotāji Guna Zariņa (Emīlija Benjamiņa) un Juris Bartkevičs (Antons Benjamiņš) dzīvē un lomās

“Emīlijas Benjamiņas dzīvēstāsts ļāva mums ieskatīties vienā no Latvijas 20. gadsimta vēstures nozīmīgākajiem posmiem. Mēs ceram, ka šīs vēstures un daudzu cilvēku unikālais biogrāfiskais stāsts nonāk pie skatītājiem laikā, kad domājam par vēstures mācībām. Tāpat ceram, ka “Emīlija. Latvijas preses karaliene” spēš mainīt daudzsēriju filmu žanra nozīmību un kvalitāti Latvijā un ar demonstrēšanu gan kinoteātros visā Latvijā, gan arī straumēšanas platformās sasniegsim visus, kuŗus interesē šis Latvijas vēstures lielais stāsts,” norāda producents un dokumentālās sērijas režisors Gints Grūbe.

“Patiesībā varam teikt milzīgu paldies tam *kovidam*, jo tā bija daudz lielāka iespēja mums vi-

siem koncentrēties uz šo darbu nekā normālos apstākļos, kad mēs katrs darām vēl citus darbus un kad aktieriem ir jādoma par lomu, no kuŗas viņi uz filmēšanas laukumu atnāk no teātra,” stāsta filmas 1., 3. un 5. sērijas režisors Andis Mizišs.

“Man šis darbs paliks mūžam atmiņā, jo viss sagatavošanās periods norisinājās *Zoom*, scenāriju apspriedām *Zoom*, pat aktieru provos norisinājās *Zoom*, kas sākumā bija ļoti mulsinoši. Bija arī citi pandēmijas uzliktie zīmīgi, piemēram, filmējot lielu, krāšņu balli ir ierobežojums – 20 cilvēki. Bet tāpēc arī kino ir izlikšanās māksla, un es domāju, ka komanda ar visiem izaicinājumiem lieliski tika galā,” saka 2. un 4. sērijas režisore Kristīne Želve.

“Es izbaudīju to, ka tumšajā laikā, kas bija pandēmijas *piķis*, no akūti klaustrofobiskajām bezgalīgajām *Zoom* konferencēm varēja izrauties filmēšanas laukumā, izjust radošo garu un izjust tādu kino brīvību. Tas bija tiešām unikāli,” norāda 6. sērijas režisors Dāvis Šimanis.

Filmā stāsts sešās spēlfilmās un vienā dokumentālā sērijā aptver laika periodu no Emīlijas Benjamiņas izdotā žurnāla *Atpūta* pirmsākumiem līdz viņas bojāejai Sibīrijā. Katra sērija atspoguļo kādu zīmīgu Emīlijas Benjamiņas dzīves posmu, parādot dažādas viņas personības šķautnes, – ģimenes dzīvi, uzņēmējdarbību, sociālā statusa nostiprināšanu, ietekmi uz politikajām un kultūras norisēm 20. un 30. gados un beigu beigās

pašas darbinieku nodevību. Ar šo spēcīgo sievieti stāsta centrā filmā tiek parādīta Latvijas sabiedrība visā tās krāsainībā, un skatītājiem pazīstamas būs daudzas vēsturiskas personas – Antons Benjamiņš, Jānis Benjamiņš, Kārlis Skalbe, Jānis Ziemeļnieks, Vilis Lācis, Jānis Kārklīšs, Annija Simsone, Pēteris Blaus, Jūlijs Lācis, Augusts Kirhenšteins, Eizēns Finks.

Ja sešas aktierkino sērijas ir autoru mākslinieciska interpretācija par galveno varoni un vēsturiskajiem notikumiem, tad septītā sērija ietver dokumentālas liecības par filmas varoņiem, arī par viņu prototipiem pēcnācēju atmiņās mūsdienās.

Filmā tapusi, apvienojot plašu māksliniecisko personību pulku. Scenāriju veidojuši Baņuta Rubess, Ivo Briedis, Aiva Birbele, Tabita Rudzāte, konsultanti – Māra Zālīte, Ineta Lipša, spēlfilmu sēriju režisori ir Kristīne Želve, Andis Mizišs, Dāvis Šimanis, dokumentālās sērijas režisors – Gints Grūbe, operators – Andrejs Rudzāts, filmas mākslinieki – Kristīne Jurjāne un Aivars Žukovskis, montāžas režisori – Andris Grants, Paula Popmane un Armands Začs, komponists – Kārlis Auzāns, skaņu režisors – Ernests Ansons.

Līdz ar galveno lomu atveidotājiem filmējušies daudzi izcili Latvijas aktieri, viņu uzdevums bijis, izzinot vēsturiskos apstākļus, radīt savu versiju par Latvijas inteliģenci pagājušā gadsimta 20. un 30. gados. Filmā veidotāji izmantojuši arī vietas, kuŗas vēl joprojām Rīgā un Latvijā atrodamas Benjamiņu ģimenes pēdas – kādreizējo Pfābu namu pretī Vērmanģārzam, ko Rīgā vēl šobrīd dēvē par Benjamiņu namu, gan Valdeķu muižu Dokumentālajā sērijā ieraudzīsim unikālus materiālus no Benjamiņu ģimenes arhīviem.

NO ATMIŅU APCIRKŅIEM

KĀRLIS ŅEZBERS

Dadži un rozes preses dārzos

Latvieši esot tauta bez humora, kāds kaimiņtautas žurnālists man mēģināja iestāstīt. Iebildu, ka tā gluži nav. Minēju "Mērnieku laikus", vēlākā laikā Rirdānu, Ačuku, virkni to, kas nāca pēc viņiem. Neminēju iespiedkļūdu velniņu, kas dažā izdevumā paveica to, ko laikraksta lasītāji vēlējas, bet rakstu vīri nevarēja.

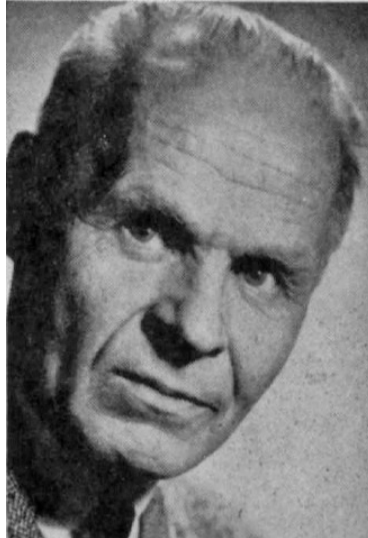
Žēl, ka Rietumu jurisprudences draudos reti vairs mana aprīļa jokus (ir daži izņēmumi), kādi tie bija Latvijas sākuma gados, kad ziņoja, ka pilsētas kanāli pie Operas piestājusies zemūdene *Ronis*, ka Kārlis Ulmanis (toreiz Ministru prezidents) saderinējis ar kinoaktrisi Liu Māru. Iespieda aprīlkarņiņas, ko meitas pušiem (un otrādi) piesūtīja. Laikam jau arī valdības vīriem,

Kārlis Ņezbers

jo drīz pienāca laiks, kad tās ar likumu aizliedza. Okupācijas laikos šādi joki varēja maksāt galvu vai ceļu uz Sibīriju, taču trimdas izdevumos humors un satira atkal atplauka. Lai tikai atceramies, kādas lasītāju vēstules izraisīto, vēlāk Kārļa Rabāca turpināto diskusiju (gan nopietni, vairāk – pa jokam) par tematu – vai sunim ir dvēsele.

Augu mūžu darbojoties žurnālistikā, Rabācs bija meistars virsrakstos, kas ir liela māksla. Kad pēc ilgas gaidīšanas nomira Latvijas bende Višinskis, radās problēma ar virsrakstu šai ziņai. "Miris" būtu pārāk liels gods šim slepkavam. Taču ne – aizgājis Mūžībā, elli nevar saukt par Mūžību. "Nosprādzis" būtu pārāk vulgāri. Rabācs (pieņemu, ka tas bija viņš) izšķīrās par "Višinskis beigts!" – Reizumis trimdā uzzibēja pa īstam feletonam – vieglam rakstu gabaliņam, ko bija rakstījis Mets Metums (Zigurds Bārda). Varējām priecāties par vieglu smīniņu Anšlava Eglīša grāmatās (*Švābu kapričo* u. c.); Preses ballēs iznākušās "Preses Piles", kur rakstītāji pajokoja viens par otru. Labi vēl ir reizumis pamanīt šaržistus un karikatūristus, kas ar veiklu otas vai zīmekļa vēzienu spēj atdzīvināt laikrakstu lapaspuses, pasargājot tās no vienmuļības un vienādības (Dadžis, Keišs, Bergs).

Kārlis Rabācs

Pret iespiedkļūdu velniņu kopš daudziem gadiem cīnījušies avīznieki. Ja velniņam labpatikās kāda ievērojama profesora minēto "cieņu pret reliģiju" pārvērst par "cīņu pret reliģiju", kā tas bija noticis kādā agrīnās trimdas izdevumā, tad tur pietika ar atvainošanu. Bet ja vācu okupācijas laikā lidotāju Hansi Marseju velniņam labpatikās pārvērst par Haimu Marseju, tad tas avīžu darbiniekiem bija jau dzīvības jautājums, jo Haima nav āriešu vārds... Padomju laikā kļūdišanās varēja dārgi maksāt. Kad pazīstams latviešu dzejnieks, mazliet iedzēries, piegāja pie

krievu rakstnieka Šolohova ("Klusās Donas" autora) un jautāja – "kā tad, biedri tagad jāraksta?", uz atbildi nebija ilgi jāgaida. "Jāraksta tā, kā vajag!" Taču šis, cik atceros, Anšlava Eglīša stāstītais notikums, tā kā vairāk iederas karātavu humora joslā.

Sen, sen atpakaļ cienījams vecāks žurnālists mani mācīja – "ja esi kļūdiņies, izlabo! Nedomā, ka lasītāji tavu kļūdu nepamanīs, kaut arī tā būtu veikli paslēpusies rakstiņā! Starp lasītāju tūkstošiem vienmēr būs kāds, kas to pamanīs!" Savā laikā pazīstams trimdas žurnālists, spējīgs, bet paslinkis, pēc sarīkojuma nepapūlējās uzzināt dažu aprakstīto vārdus. "Pietiks ar uzvārdu, vīrums latviešu taču Jāni vai Jēkabi, likšu tikai burtu J. Nekā nebija – bija Pēteris un Kārlis, neviena Jāņa! Dažkārt nākas pamanīt kļūdas zem bildēm. "Sēd, no labās...", domāts no labās puses, kā laikraksta lasītājs bildi redz. Uzvardi un vārdi bildē redzamajiem salīdzināmi ar rakstā minētiem. "Nevar būt, ka uz bildes cilvēks saucas V. Eglītis, rakstā A. Eglītis, bildē – Ņezberis, rakstā – Ņezbers. Velniņš tup turpat aiz redaktora krēsla un gaida savu reizi iejaukties.

Kādreiz Latvijas avīzēs bija tā

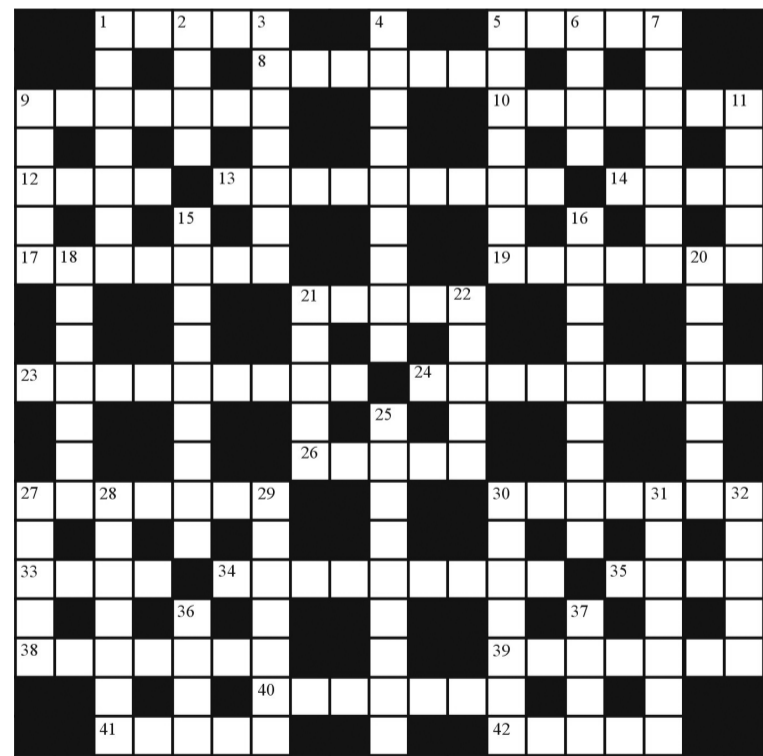
sauktie "zemsvītras" raksti – romāni, stāsti, ceļojumu apraksti, atmiņas. No tiem palicis ir romāns. Avīžu romānu tagad maz, kur lai tos ņem, ja labie, vecie rakstītāji Aizsaulē? Ja kāds rodas, varam priecāties. Romānu izvērtēšanas meistars bija *Jaunāko Ziņu* izdevējs Jānis Benjamiņš. Pirms iespēšanas viņš manuskriptu iedevis lasīt kalponei. *Jaunāko Ziņu* romāniem tautā bija liela piekrišana. *Putras Dauķis*, *Zvejnieka dēls* (toreiz Vilis Lācis vēl neskaitījās tautas nodevējs), pat Cukura fantastiskais romāns par būtnēm, kas laidās pa gaisu. Jābūt ļoti gados, lai atcerētos gabalus par ceļojumiem uz toreiz tālām, nepieejamām zemēm – Gambiju, Saharas tukšnesi, Brazīliju. Tagad šīs vietas var sasniegt dažās stundās, līdz ar ko interese un apbrīna zudusi.

Piemetināšu vēl dažus vēlējumus trimdas izdevumiem. Kopsim īsus nefrāzainus ievadrakstus. **Izskaudīsim palagainību, kur tūkstots rindās izklāstīts, ko var pateikt simt rindās!** Neaizmirsīsim, ka ne viss dzīvē ir politika. Lasītājam bieži ikdienā nav viegla. Saldināsim to ar humora dzirkstīm!

(DV *Mēnešraksts* 1999, Nr. 3, maijs/jūnijs)

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

Limēniski. 1. Liels, neorganizēts cilvēku kopums. 5. Pagalmi. 8. Anglijas agrākais nosaukums. 9. Taisnspārņu apakškārtas kukainis. 10. Maza, žāveta viņoga bez kauliņiem. 12. Straumes nopaļots akmentiņš. 13. Nesteidzīgi gājieni. 14. Neliels grauzējs. 17. Gaudzāļu dzimtas augs. 19. Sabiedriski kukaiņi. 21. Valsts galvaspilsēta Ziemeļamerikā. 23. Saslaucīti gruzi, atkritumi. 24. Lidmašīna – vienplāksnis. 26. Abavas pieteka. 27. Sporta

riks. 30. Dzīvojamās telpas. 33. Albānijas naudas vienība. 34. Rakstnieces. 35. Sporta spēle. 38. Sasiet. 39. Sena ukraiņu cilmes deļa. 40. Rožu dzimtas augs. 41. No rīsiem gatavots stiprs alkoholisks dzēriens. 42. Mīksts metāls.

Stateniski. 1. Konditorejas izstrādājums. 2. Latviešu aktrise (1923-2012). 3. Kontakts. 4. Pārdošana. 5. Salikt grēdā. 6. Pērkona dievs skandināvu mitoloģijā. 7. Reinjonas salas administratīvais

centrs. 9. Ar dūmiem un kvēpiem sajaukta bieza migla. 11. Ģeodēziski instrumenti. 15. Persona, kas atstāj testamentu. 16. Taisna, gaļa un plata iela. 18. Sena franču deļa. 20. Skatuves mākslinieku braucieni, lai sniegtu viesizrādes. 21. Žirafu dzimtas dzīvnieks. 22. Tirgus laukums un tautas sapulču vieta Senās Grieķijas pilsētās. 25. Mūsdienu olimpiskās kustības pamatlicējs. 27. Latviešu rakstnieks (1886-1919). 28. Tirdzniecības telpas daļa, kur pārdod vienas kategorijas preces. 29. Nekvalitatīvas. 30. Vienādas. 31. Kapoku dzimtas augs. 32. Angļu polārpētnieks (1868-1912). 36. Vulkāns Sicīlijā. 37. Ganas naudas vienība.

Krustvārdu mīklas (Nr. 36) atrisinājums

Limēniski. 3. Kolikas. 9. Batiņa. 10. Kronis. 11. Tanketes. 12. Patronas. 13. Abe. 15. Reglāns. 17. Kreilis. 19. Skeneri. 20. Korso. 22. Asari. 23. Gēte. 24. Pufis. 25. Runga. 28. Skara. 30. Svaigas. 32. Stērste. 34. Saksija. 36. Īsa. 38. Korektas. 39. Limonāde. 40. Pikets. 41. Nereta. 42. Skarene.

Stateniski. 1. Salate. 2. Liekulis. 3. Kartons. 4. Lapsa. 5. Klupe. 6. Skuteri. 7. Polonijs. 8. Pikapi. 14. Bine. 15. Rekords. 16. Skatuve. 17. Kraujas. 18. Spitaka. 21. Oga. 22. Ass. 26. Garneles. 27. Bits. 29. Kasandra. 30. Statuss. 31. Salmene. 33. Tronis. 35. Judīte. 36. Istra. 37. Alise.

Uz salas Daugavā pie Kokneses top Likteņdārzs – gaišas atceres vieta, kur svinēt latviešu tautas izturību un spēku. Tas ir arī Tavas ģimenes un dzimtas Likteņdārzs, veltīts visiem latviešiem, kas 20. gadsimtā gājuši bojā vai cietuši svešu varu dēļ. Likteņdārzs top kopdarbībā un par ziedojumiem, tā atbalstītāju skaits jau pārsniedz 500 tūkstošus. Mūsu nākamais lielais kopdarbs – uzcelt Saieta namu! **Palīdz! Ziedo!**

Nodibinājums "Kokneses fonds"
Adrese: Lāčplēša iela 75B, Rīga, LV-1011, Latvija
info@koknesesfonds.lv

Ziedojumiem EUR:
AS "Citadele banka"
Konts: LV94PARX001521160001
SWIFT: PARXLV22

Starpniekbanka ziedojumiem USD:
USA CITIBANK, N.A., NEW YORK
Konts: 36392149
SWIFT/BIC: CITIUS33

Vairāk informācijas www.liktenadarzs.lv

SPORTS

Džaviza uzvar vēsturiskajā Spartatlonā, Vecvagarim – Latvijas rekords

Latvijas ultramaratoniste **Diāna Džaviza** Grieķijā uzvarēja vēsturiskajā Spartatlonā, kas risinās 246 km distancē no Atēnu Akropoles līdz Spartas valdnieka Leonīda statujai. Lielisks rezultāts bija pa spēkam arī **Matisam Vecvagarim**, kuŗš finišēja piektais, sasniedzot Latvijas skrējējiem visu laiku labāko rezultātu Spartatlonā.

Diāna Džaviza (centrā) pēc uzvaras Spartatlonā
// FOTO: ultrataka.lv

Austrijā dzīvojošā Džaviza vienās no pasaulē ekstremālākajām skrīšanas sacensībām finišēja pēc 25 stundām, 24 minūtēm un 25 sekundēm, kas sievietēm Spartatlonā vēsturē ir ceturtais labākais rezultāts. Uzvarētāja tuvāko konkurenti un garārieši Susannu Marašu apsteidza par vairāk nekā 35 minūtēm.

Matīss Vecvagaris

Viriešiem Latvijas skrējēji Spartatlonā vēsturē iepriekš ne reizi nebija iekļuvuši labāko piecniekā. Arī Vecvagara sasniegtais rezultāts – 24 stundas, 49 minūtes un 41 sekunde – ir Latvijas skrējēju labākais sasniegums Spartatlonā. Finišu sasniedza arī **Didzis Brauns** (32.55:24), bet **Ainārs Kumpiņš** izstājās pēc nokrietiņiem 184 kilometriem, lai gan distancē pusē viņš bija trešais. Uzvarēja grieķis Fotis Zisimopuls ar rezultātu 21 stundas, 57 minūtes un 36 sekundes.

Rīgas velomaratons

11. novembra krastmalā Rīgas velomaratons pulcēja visa vecu-

ma un sportiskās meistarības aktīvās atpūtas cienītājus no Latvijas un apkārtējām valstīm.

Kārlis Klismets

Sporta braucienā uzvaru viriešiem izcīnīja Kārlis Klismets, bet sievietēm – Renāte Rodionova, kamēr tautas klasē nepārspēti izrādījās Rinalds Skopāns un Lāsma Elza Vaivode.

Renāte Rodionova

Sporta braucienā ritenbraucēji mērojās spēkiem 64 kilometru garā distancē, kas bija sadalīta četros apļos.

Neizdodas izcīnīt ceļazīmi uz olimpiskajām spēlēm

// FOTO: LTV

Oberstdorfā norisinājās olimpisko spēļu kvalifikācijas sacensības CS Nebelhorn Trophy, kuŗās sievietes konkurencē tiek dalītas pēdējās sešas ceļazīmes

uz Pekinu. Latvijas daiļslidotājai **Anetei Lācei** (*attēlā*) neizdevās izcīnīt ceļazīmi uz 2022. gada Pekinas Ziemas olimpiskajām spēlēm. Sacensībās piedalījās 37 daiļslidotājas.

Īsajā programmā Lāce sasniedza augsto astoto rezultātu. Tiesneši Lāces sniegumu novērtēja ar 54,96 punktiem, kas sportistei ir jauns rekords, par 3,22 punktiem labojot iepriekšējo personīgo labāko rezultātu. Arī izvēlas programmā Lāce laboja personīgo rekordu, iegūstot 90,21 punktu, kas ir par 4,59 punktiem vairāk nekā sportistes iepriekšējais labākais rezultāts. Ar summā iekrātiem 145,17 punktiem Lāce ieņēma 10. vietu, bet bija jāstartē vēl septiņām daiļslidotājām.

Iepriekš Itālijā notikušajās ISU Challenger serijas sacensībās Lombardīa Trophy bija iecerēta nacionālā atlase uz olimpisko spēļu kvalifikācijas sacensībām. Bija plānots, ka par ceļazīmi uz kvalifikāciju cīnīsies Lāce, Angelina Kučvaļska un Marija Boļševa, taču Kučvaļska un Boļševa savainojumu un citu iemeslu dēļ nevarēja piedalīties.

Marta beigās Stokholmā notikušajā pasaules čempionātā **Deniss Vasiļjevs** izcīnīja 18. vietu, tādējādi nodrošinot Latvijai vienu kvotu Pekinas Olimpisko spēļu sacensībās. Sieviešu sacensībās Kučvaļska īsajā programmā ieņēma 33. vietu un neguva tiesības piedalīties izvēles programmā, kā arī palika bez ceļazīmes uz olimpiskajām spēlēm. Viriešu un sieviešu sacensībās ceļazīmes iegūšanai pietika ar 24. vietu.

IIHF prezidenta amatā ievēl Francijas pārstāvi

Liks Tārdifs

Starptautiskās Ledus hokeja federācijas (IIHF) prezidents turpmāko termiņu būs Francijas pārstāvis Liks Tārdifs, kuŗš amatā nomainīs Renē Fāzeli. Sanktpēterburgā notika IIHF prezidenta vēlēšanas un uz amatu bija pieci pretendenti. Pēc balsošanas pirmās kārtas cīņu par krēslu neturpināja čechs

Petrs Bržiza, otrajā kārtā izstājās dānis Henriks Bahs Nilsens, bet trešajā Sergejs Gončarovs no Baltkrievijas. Tādējādi jaunais prezidents tika noskaidrots ceturtajā kārtā, kuŗā Tārdifs saņēma 67 balsis jeb vairākumu, kamēr vācietim Francam Reinclam bija 39 delegātu balsis.

68 gadus vecais Tārdifs ir Kanadas un Francijas dubultpilsonis. Savā dzimtenē viņš spēlēja līdz kolledžu līmenim, bet 1975. gadā pārcēlās uz Eiropu, kur vispirms divas sezonas pavadīja Beļģijas hokejā, bet pēc tam turpmāko karjēru spēlēja Francijā, pārstāvēt Šamoni un Ruānas komandas. Pēc karjēras beigām Tārdifs pārraudzīja Ruānas jaunatnes hokeja attīstības programmu, bet pēc tam strādāja Francijas Ledus sporta veidu federācijā, kur vadīja hokeja departamentu. 2006. gadā Tārdifs kļuva par Francijas Hokeja fe-

derācijas pirmo prezidentu un pēc tam trīs reizes tika pārvēlēts amatā, kuŗā atrodas arī šobrīd.

IIHF Padomē ievēl Viesturu Koziolu

Latvijas Hokeja federācijas (LHF) ģenerālsēkretārs Viesturs Koziols (*attēlā*) Sanktpēterburgā pēdējā kārtā tika ievēlēts Starptautiskās Ledus hokeja federācijas (IIHF) Padomē.

Sanktpēterburgā IIHF Kongresā tika vēlēti jaunais organizācijas prezidents, viceprezidenti, Padome un citas juridiskās institūcijas. Trešajā kārtā no četriem palikušajiem kandidātiem visvairāk balsu – 33 – saņēma Koziols, kuŗš kā pēdējais tika ievēlēts IIHF Padomē. Disciplinārajā komitejā tika ievēlēta kādreizējā hokejiste un Latvijas sieviešu izlases menedžere, LHF medicīnas komitejas locekle **Anna Verhoustinska**.

(Turpināts 20. lpp.)

PĒRK

Māju vai lauku viensētu.
Tālr. +371 27603515.

PĀRDOD

Polikarbonāta siltumnīcas.
Tālr. +371 26211050.

MATĪSS KUKAINIS

ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
e-pasts: matiss@ska.lv
+371 28390346

PĒRK DZĪVOKĻU NAMU

**Pērk daudzdzīvokļu namu vai tā daļu Rīgā;
**Namu apsaimniekošana, juridiskie pakalpojumi;

A.Batarags 201-788-5315 (NJ)
abatarags@optonline.net
A.Padegs 845-462-3317 (NY)
apadegs@optonline.net

LATVISKA MASKA PAR ATBALSTU ALPF

LRFA.org/donate

LRFA.org
215.635.4137
info@LRFA.org

IZDEVĪGI APDROŠINĀJUMI

Veselības | Medicare | Dzīvības | Ceļojumu

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: **pārcelšanās** (uz vai no Latvijas), **jūras transports, gaisa kravas** un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

Stākā informācija atrodama LASL mājas lapā, paciņu nodaļā: www.lasl.com vai zvanot: 973 744 6565.

Pieņemsim paciņas un grāmatu sūtījumus iestādēm, kā arī komerciālos un personīgo mantu sūtījumus. Lūdzam iepriekš pieteikt lielāka apmēra sūtījumus! Ievērosim sabiedriskās attālinājuma normas, lai nevienam nebūtu jābaidās mūs satikt pie mantu nodošanas!

